

AB

713 9

1,47

A. Hagemann.
A. 26/10. 60.

Nr. 133.

Aus dem Nachlass
des Hagemann
Hagemann I. 2.

PH A E D R I 2

AUGUSTI LIBERTI

FABULARUM
AESOPIARUM

LIBRI V.

ET

NOVARUM FABULARUM
APPENDIX.

Philibes.

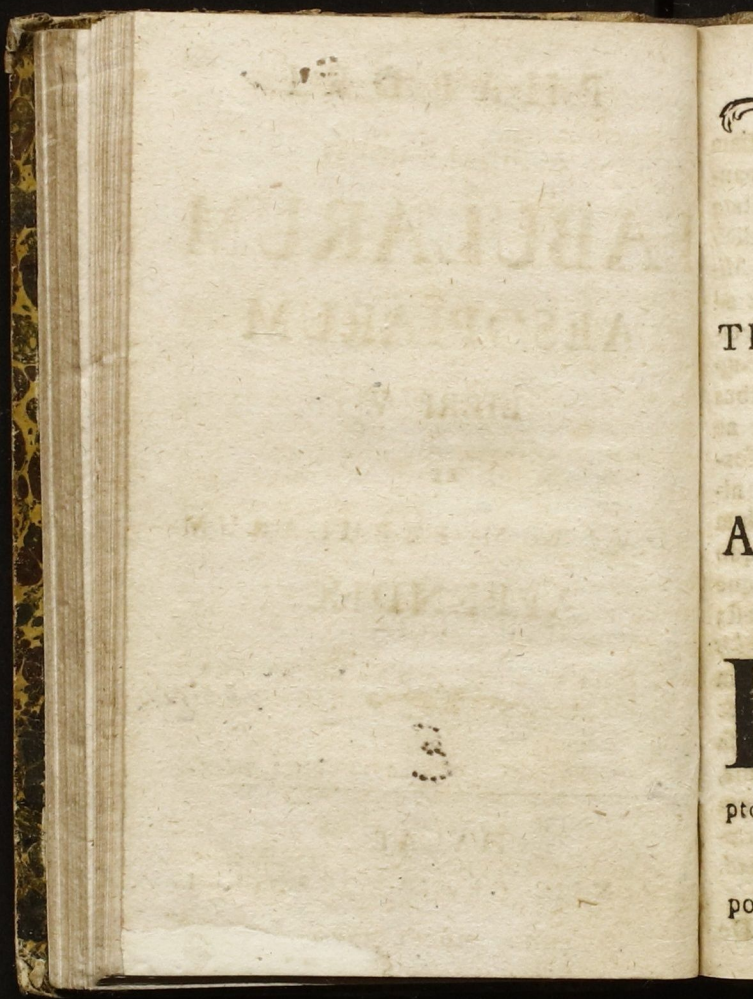

HALAE
IMPENSIS ORPHANOTROPHEI.

ANNO MDCCLXXXVII.

TH

A

L

pto

po

3

EX
THOMAS POPE BLOUNT
CENSURA
CELEBRIORUM
AUCTORUM.

PHAEDRUS, THRAX, AUGUSTI
libertus, tempore *Tiberii* claruit.
Reliquit 5. libros *Fabularum Aesop-*
picarum versibus iambicis conscri-
ptos.

De hoc libello idem ego tecum & cum
politissimo viro *Iacobo Bongarsio* sentio, ela-

gantem esse cumprimis, & florente etiam ac pura lingua *Latina* scriptum: (quæ paulo post multum a nativa illa simplicitate sua degeneravit) ac supparem esse iudico hunc *Phedrum Laberio*, ac *Publio Syro Mimographis*: abundare quoque optimis & ad vitam utilissimis sententiis. Tantum vellem in numeris ac legibus carminis *Jambici* paulo accuratior fuisset, in quibus palam est, eum satis negligentem esse, ne dicam dissolutum. Sed *Comicorum* ille fortasse hac in re licentiam imitari voluit, nihilque circa numeros pensi habuit, dum pure atque emendate loqueretur: in quo studio nemini facile cedit. Hoc quoque non sine iudicio fecisse existimandus est; quod ad *Fabularum* descriptionem *Iambos* notissimum adhibere voluit. Hoc enim metri genus quam minime a quotidiano & naturali sermone recedit: adeoque ipsa *Natura* (si *Aristoteli* credimus) id invenit, ceu maxime accommodatum & proprium τῆ λῆξει. *Conrad. Ritterstius* in Epist. præliminari ad *Ioachim. Camerar.* præfix. *Phæd.* Fab. 1667.

De dicendi genere si roges, quid sentiam, dicam equidem, & quali me *Censor* rogaret, ex animi sententia. Neminem arbitror a felici illa *Terentii* simplicitate propius abesse — Nemo e veteribus ingenio fuisse videtur ad illam *Terentii* semper lenitatem magis facto, quam *Phædrus*; quod & necesse fuerat: ea enim est *Apollogorum*, atque adeo *Fabellarum* omnium natura, ut fermone non debeant, nisi facili placidoque tractari. *Tanaquil. Fab.*
in Not. ad *Phædr.*

Phædrus suavissimus ille Fabulator, & urbaniorum hominum delictum. *Tan. Fab.*
l. i. Epist. Epist. 49.

Phædrus Scriptor meo iudicio politissimus. *Casaub.* in Epist. 99. ad *Petr. Pithæum*.

De *Phædri* Fabulis ita iudicant doctorum plerique, esse ingenuæ *Latinitatis*, neque mentiri ævum *Tiberii*. In quorum ego prorsus opinione sum, licet unam & alteram subdititiam & insititiam esse iam olim notarim. *Casp. Barth.* Adversar. l. 36. c. 21.

Ingenuas *Phædri* fabulas a prima pueritia in deliciis habui, & immortalis amore prudentiam, in tam suavis verbis & fabulis abditam, dignam esse quis neget? *Idem ibid.* l. 30. c. 22.

Phædrum & *Hyginum* velut elegantiam minus studiosos *plebeia* plusculum usurpasse apparet. *Gasp. Sciopp.* Consultat. p. 42.

Scriptit has *fabellas* stylo longe optimo ac latinissimo, ut plerique docti tradiderunt. Nam quod *Scioppius* in eo nescio quid *Barbari* ac *Thracici* subodoratur, id plane est eiusmodi, quale eius, qui in *Tito Livio* deprehendit *Patavinitatem*. Itaque hucusque nemini ex doctioribus suam approbare potuit sententiam, nec credo unquam approbabit. *Ioan. Scheffer.* in *Vit. Phædri*.

Antiquitas nihil *Fabulis* ipsis elegantius habet. *Eruditor. Diar. Gallic.* 2. Febr. 1665.

Dictio eius pura est, & emendata, nec indigna quam imitentur linguæ *Latinae* candidati. *Borrich.* de *Poet.* p. 56.

At

At
Teren
ita ta
berta
dicit
mole
tiam
catur
metr
dem
tm,
set,
O p
mor
est,
met
Phæ
P
gent
culi
Rom
Mon
L
dri

At vero *Phædrus* noster illis (*Plauto* & *Terentio*) castigatior est, & adstrictior, sed ita tamen, ut honesta quadam interdum libertate utatur. Quod a nobis ea gratia dicitur, ne quis omnia eius Carmina ad molestam illius purioris *Iambici* diligentiam postulet revocari. Nam quod suspicatur *Scioppius*, ignorasse *Phædrum* leges *metricas*, cui, quæso, persuaserit? Eadem opera *P. Syrum*, eadem opera *Plautum*, *Terentium*, veteresque alios accuset, & *Virgilium* ipsum, si *Diis* placet. O pudor, πῆ σε εἶναι Φῶ; sed solens suo more facit *Scioppius*, qui *Scaligeros* ausus est, & *Casaubonos* insectari, κολοῖος πρὸς αἰετὸν. *Tanaquil. Faber.* Not. in Prolog. *Phædr.* l. i. Fabul.

Phædrus Augusti vel *Tiberii* libertus, gente *Thrax*, *Aesopi* fabulas *Latinis* Versiculis descripsit adeo nitidis & limatis, ut nil *Romanus* dici scribique possit. *Dan. Georg. Morhof.* de *Patavin.* *Livian.* p. 158.

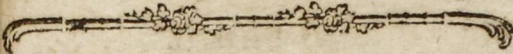
Vavassor de *Ludicra Dictione* p. 206. *Phædrus* dictionem ab omni peregrinitate & insolentia

solentia remotam iudicat, narratque accepisse se a *Iacobo Sirmundo*, cum *Petrus Pithaeus* primum misisset *Romam* hos libros *Lutetiae* editos, *Romanos* ut emundæ naris homines novitate voluminis percussos non dubitasse, quin ætatem redoleret *Augusti*, ac summam illam facilitatem styli & scripturæ repræsentaret. Id autem miratur *Vavassor*, qui factum; quod *Seneca Aesopios* logos intentatum *Romanis* ingeniis opus dixerit, cum *Phædrum* hunc haberet, quem opponere possit toti *Græciæ*.

Editiones multæ circumferuntur; laudatior *Rigaltii*, *Pythæi*, *Schefferi*, *Tanaquilli Fabri*, *Holstii* cum notis *Freinshemii*; laudatissima vero ac emendatissima est editio *Marquardi Gudii*.

PHAE-

PHÆDRI
AUGUSTI LIBERTI
FABULARUM
ÆSOPIARUM
LIBER PRIMUS.

PROLOGUS.

AESOPUS auctor quam materiam reperit,
Hanc ego poliiu versibus senariis.
Duplex libelli dos est: quod risum mouet,
Et quod prudenti vitam consilio monet.
Calumniari si quis autem voluerit, 5
Quod arbores loquantur, non tantum feræ;
Fictis iocari nos meminerit fabulis.

A

(1) FAB.

AE-

(1) FAB. I.

Lupus & agnus.

Ad rivum eundem lupus & agnus venerant,
 Siti compulsi: superior stabat lupus,
 Longeque inferior agnus: tunc fauce improba
 Latro incitatus, iurgii causam intulit.
 Cur, inquit, turbulentam fecisti mihi
 Istam bibenti? Laniger contra timens,
 Qui possum, quæso, facere, quod quereris, lup
 A te decurrit ad meos haustus liquor.
 Repulsis ille veritatis viribus,
 Ante hos sex menses male, ait, dixisti mihi.
 Respondit agnus: equidem natus non eram.
 Pater, hercule, tuus, inquit, maledixit mihi,
 Atque ita correptum lacerat, iniusta nece.
 Hæc propter illos scripta est homines fabula,
 Qui fictis causis innocentes opprimunt.

(2) FAB. II.

Ranæ regem petentes.

Athenæ cum florent æquis legibus,
 Procax libertas civitatem miscuit,
 Frenamque solvit pristinum licentia.
 Hinc conspiratis factionum partibus,
 Arcem tyrannus occupat Pisistratus;
 Cum tristem servitutem flerent Attici,
 Non quia crudelis ille; sed quoniam grave
 Omne infuetis onus, & cœpissent queri:

Æsopus

Aesopus talem tum fabellam retulit.

Ranae vagantes liberis paludibus

10

Clamore magno regem petiere a Ioue,

Qui dissolutos mores vi comperceret.

Pater deorum risit, atque illis dedit

Parvum tigillum; missum quod subito vadi

Motu sonoque terruit pavidum genus.

15

Hoc mersam limo cum iaceret diutius,

Forte una tacite profert e stagno caput,

Et explorato rege cunctas evocat.

Illae, timore posito, certatim adnatant,

Tignumque supra turba petulans infilit:

20

Quod cum inquinassent omni contumelia,

Alium rogantes regem misere ad Iouem,

Inutilis quoniam esset, qui fuerat datus.

Tum misit illis hydram, qui dente aspero

Corripere coepit singulas; frustra necem

25

Fugitant inertes; vocem praeludit metus.

Furtim igitur dant Mercurio mandata ad Iouem,

Adficietis ut succurrat. Tunc contra Deus:

Quia nolulistis vestrum ferre, inquit, bonum;

Malum perferte. Vos quoque, o ciues, ait, 30

Hoc sustinete, maius ne veniat malum.

(3) FAB. III.

Graculus superbus & pavo.

Ne gloriari libeat alienis bonis,

Suoque potius habitu vitam degere,

Aesopus nobis hoc exemplum prodidit.

A

Tumens

Tumens inani graculus superbia,
 Pennas, pavoni quæ deciderant, fustulit,
 Seque exornavit: deinde contemnens suos
 Formoso se pavonum immiscuit gregi.
 Illi impudenti pennas cripiunt avi,
 Fugantque rostris. Male mulctatus graculus
 Redire mœrens cœpit ad proprium genus:
 A quo repulsus tristem fustinuit notam. 10
 Tum quidam ex illis, quos prius despexerat:
 Contentus nostris si fuisses sedibus,
 Et, quod natura dederat, voluisses pati,
 Nec illam expertus esses contumeliam, 15
 Nec hanc repulsam tua sentiret calamitas.

(4) FAB. IV.

Canis per fluvium carnem ferens.

Amittit merito proprium, qui alienum appetit.
 Canis per flumen, carnem dum ferret, natans,
 Lympharum in speculo vidit simulacrum suum;
 Aliamque prædam ab alio ferri putans;
 Et, quem tenebat ore, demisit cibum,
 Nec, quem petebat, adeo potuit attingere.

(5) FAB. V.

Vacca & capella, ovis & leo.

Nunquam est fidelis cum potente societas:
 Testatur hæc fabella propositum meum.
 Vacca & capella, & patiens ovis iniuriæ,
 Socii fuere cum leone in saltibus.

Hi

Hi quum cepissent cervum vasti corporis,

5

Sic est locutus, partibus factis, leo:

Ego primam tollo, nominor quia leo;

Secundam, quia sum fortis, tribuetis mihi;

Tum quia plus valeo, me sequetur tertia;

Malo adficietur, si quis quartam tetigerit.

10

Sic totam prædam sola improbitas abstulit.

(6) FAB. VI.

Ranæ ad solem.

Vicini furis celebres vidit nuptias

Aesopus, & continuo narrare incipit:

Vxorem quondam sol cum vellet ducere,

Clamorem ranæ sustulere ad sidera.

Conuicio permotus quarit Iupiter

Causam querelæ; quædam tum stagni incolæ,

Nunc, inquit, omnes unus exurit lacus,

Cogitque miseræ arida sede emori:

Quidnam futurum est, si crearit liberos?

(7) FAB. VII.

Vulpis ad personam tragicam.

Personam tragicam forte vulpis viderat:

O quanta species, inquit, cerebrum non
habet!

Hoc illis dictum, quibus honorem & gloriam
Fortuna tribuit, sensum communem abstulit.

(8) FAB. VIII.

Lupus & gruis.

Qui pretium meriti ab improbis desiderat,
Bis peccat; primum quoniam indignos ad-
iuvat;

Impune abire deinde quia iam non potest.

Os devoratum fauce cum hæeret lupi,

Magno dolore victus cæpit singulos
Inlicere pretio, ut illud extraherent malum. 5

Tandem persuasa est iureiurando gruis,

Gulæque credens colli longitudinem,
Periculosam fecit medicinam lupo.

Pro quo cum pactum flagitaret præmium: 10

Ingrata es, inquit, ore quæ nostro caput

Incolume abstuleris, & mercedem postules.

(9) FAB. IX.

Passer & lepus.

Sibi non cavere, & aliis consilium dare,
Stultum esse, pauca ostendamus versibus.

Oppressum ab aquila, fletus edentem graves,

Leporem obiurgabat passer: ubi pernicitas
Nota, inquit, illa est? quid ita cessarunt pedes? 5

Dum loquitur, ipsum accipiter nec opinum rapit,

Questuque vano clamitantem interficit.

Lepus semianimus mortis in solatium:

Qui modo securus nostra irridebas mala,

Simili querela fata deploras tua. 10

(10) FAB.

(10) FAB. X.

Lupus & vulpes iudice simio.

Quicumque turpi fraude semel innotuit,
Etiam si verum dicit, amittit fidem.
Hoc attestatur brevis Aesopi fabula.

Lupus arguebat vulpem furti crimine:
Negabat illa, se esse culpæ proximam:
Tunc iudex inter illos sedit simius:
Uterque causam cum perorassent suam,
Dixisse fertur simius sententiam:
Tu non videris perdidisse, quod petis;
Te, credo, surripuisse, quod pulchre negas.

(11) FAB. XI.

Asinus & leo venantes.

Virtutis expers, verbis iactans gloriam,
Ignotos fallit, notis est derisui.

Venari asello comite cum vellet leo,
Contexit illum frutice, & admonuit simul,
Ut insueta voce terreret feras,
Fugientes ipse exciperet. Hic auritulus
Clamorem subito totis tollit viribus,
Novoque turbat bestias miraculo.
Quæ dum paventes exitus notos petunt,
Leonis adfiguntur horrendo impetu.
Qui, postquam cæde factus est, asinum evocat,
Iubetque vocem premere: tunc ille insolens;
Qualis videtur opera tibi vocis meæ?

A 4

Insignis,

Insignis, inquit, sic, ut nisi nossem tuum
Animum genusque, simili fugissem metu. 15

(12) FAB. XII.

Cervus ad fontem.

Laudatis utiliora, quæ contemseris,
Sæpe inveniri, hæc exerit narratio. *manus*
Ad fontem cervus, cum bibisset, restitit,
Et in liquore vidit effigiem suam.
Ibi dum ramosa mirans laudat cornua,
Crurumque nimiam tenuitatem vituperat: 5
Venantum subito vocibus conterritus,
Per campum fugere cœpit, & cursu levi
Canes elusit. Silva tum excepit ferum,
In qua retentis impeditus cornibus, 10
Lacerari cœpit morsibus sævis canum.
Tunc moriens vocem hanc edidisse dicitur:
O me infelicem! qui nunc demum intelligo,
Utilia mihi quam fuerint, quæ despexeram,
Et, quæ laudaram, quantum luctus habuerint. 15

(13) FAB. XIII.

Vulpis & corvus.

Qui se laudari gaudent verbis subdolis,
Seræ dant pœnas turpes pœnitentiæ.
Cum de fenestra corvus raptum caseum
Comesse vellet, celsa residens arbore;
Hunc vidit vulpis, dehinc sic cœpit loqui: 5

O qui

O qui tuarum, corve, pennarum est nitor!
 Quantum decoris corpore & vultu geris!
 Si vocem haberes, nulla prior ales foret.
 At ille stultus, dum vult vocem ostendere,
 Emisit ore caseum, quem celeriter
 Dolosa vulpis avidis rapuit dentibus.
 Tum demum ingemuit corvi deceptus stupor.
 Hac re probatur, quantum ingenium valet
 Virtute, & semper pravalet sapientia.

(14) FAB. XIV.

Ex sutore medicus.

Malus cum sutor, inopia deperditus,
 Medicinam ignoto facere cœpisset loco,
 Et venditaret falso antidotum nomine,
 Verborum acquisivit sibi famam strophis.
~~Hic cum iaceret morbo confectus graui,~~
 Rex urbis, eius experiendi gratia
 Scyphum poposcit: fusa dein simulans aqua
 Antidoto miscere illius se toxicum,
 Hoc bibere iussit ipsam, posito premio.
 Timore mortis ille tum confessus est,
 Non artis ulla medicæ se prudentia,
 Verum stupore vulgi factum nobilem.
 Rex advocata concione hæc edidit:
 Quanta putatis esse vos dementia,
 Qui capita vestra non dubitatis credere,
 Cui calceandos nemo commisit pedes?
 Hoc pertinere ad illos vere dixerim,
 Quorum stultitia quaestus impudentia est.

A 5

(15) FAB.

(15) FAB. XV.

Asinus ad senem pastorem.

In principatu commutando civium,
 Nil præter domini nomen mutant pauperes.
 Id esse verum, parva hæc fabella indicat.
 Asellum in prato timidus pascebat senex.
 Is, hostium clamore subito territus,
 Suadebat asino fugere, ne possent capi.
 At ille lentus: quæso, num binas mihi
 Clitellas impositurum victorem putas?
 Senex negavit. Ergo quid refert mea,
 Cui serviam? clitellas dum portem meas.

5

10

(16) FAB. XVI.

Cervus & ovis.

Fraudator nomen quum locat sponso improbo,
 Non rem expedire, sed mala videre expetit.
 Ovem rogabat cervus modium tritici,
 Lupo sponsore: at illa, præmetuens doli:
 Rapere atque abire semper adsuevit lupo,
 Tu de conspectu fugere veloci impetu:
 Ubi vos requiram, quum dies advenerit?

5

(17) FAB. XVII.

Ovis, canis, & lupo.

Solent mendaces luere pœnas maleficæ.
 Calumniator ab ove quum peteret canis,
 Quem commodasse panem se contenderet;

Lupo

Lupo
 Debe
 Ovis
 Quod
 Bider
 Hæc

N
 Hun
 Vir
 Onu
 Min
 Mal

H
 C

Ut
 Fac
 Pre
 Du
 Ho
 Cu
 Par

Lupus citatus testis, non unum modo
 Deberi, dixit, verum adfirmavit decem. 5
 Ovis, damnata falso testimonio,
 Quod non debebat, soluit. Post paucos dies
 Bidens iacentem in fovea prospexit lupum,
 Hæc, inquit, merces fraudis a superis datur.

(18) FAB. XVIII.

Mulier parturiens.

Nemo libenter recolit, qui læsit, locum.
 Instante partu, mulier, actis mensibus,
 Humi iacebat, flebiles gemitus ciens.
 Vir est hortatus, corpus lecto reciperet,
 Onus maturum melius quo deponeret. 5
 Minime, inquit, illo posse confido loco
 Malum finiri, quo conceptum est initio.

(19) FAB. XIX.

Canis parturiens.

Habent insidias hominis blanditiæ mali;
 Quas ut vitemus, versus subiecti monent.
 Canis parturiens cum rogasset alteram,
 Ut foetum in eius tugurio deponeret,
 Facile impetravit: dein reposcenti locum 5
 Preces admovit, tempus exorans breve,
 Dum firmiores posset catulos ducere.
 Hoc quoque consumto, flagitare validius
 Cubile cæpit. Si mihi & turbæ meæ
 Par, inquit, esse potueris, cedam loco.

A 6

(20) FAB.

(20) FAB. XX.

Canes famelici.

Stultum consilium non modo effectu caret,
Sed ad perniciem quoque mortales devocat.
Corium depressum in fluvio viderunt canes:
Id ut comesse extractum possent facilius,
Aquam cœpere bibere: sed rapti prius
Periere, quam, quod petierant, contingerent. 5

(21) FAB. XXI.

Leo senex, aper, taurus & asinus.

Quicumque amisit dignitatem pristinam,
Ignavis etiam iocus est in casu gravi.
Defectus annis & desertus viribus
Leo quum iaceret, spiritum extremum trahens,
Aper fulmineis ad eum venit dentibus,
Et vindicavit istu veterem iniuriam: 5
Infestis taurus mox confodit cornibus
Hostile corpus. Asinus, ut vidit feram
Impune lædi, calcibus frontem exterit.
At ille expirans; fortes indigne tuli 10
Mihî insultare: te, naturæ dedecus,
Quod ferre certe cogor, bis videor mori.

(22) FAB. XXII.

Mustela & homo.

Mustela ab homine pressa, quam instantem
necem

Effugere

Effugere vellet; quæso, parcas, inquit, mihi,
 Quæ tibi molestis muribus purgo domum.

Respondit ille: faceres si caussa mea,
 Gratum esset, & dedissem veniam supplici: 5

Nunc quia laboras, ut fruaris reliquiis,
 Quas sunt rosuri, simul & ipsos devores,
 Noli imputare vanum beneficium mihi.

Atque ita locutus improbam leto dedit.

Hoc in se dictum debent illi agnoscere, 10
 Quorum privata servit utilitas sibi,
 Et meritum inane iactant imprudentibus.

(23) FAB. XXIII.

Canis fidelis.

Repente liberalis, stultis gratus est;
 Rerum peritis inritos tendit dolos.

Nocturnus quum fur panem misisset cani,
 Obiecto, tentans, an cibo possit capi:
 Heus, si, inquit, linguam vis meam præcludere, 5
 Ne latrem pro re domini, multum falleris.
 Namque ista subita me iubet benignitas
 Vigilare, facias ne mea culpa lacrum.

(24) FAB. XXIV.

Rana rupta & bos

Inops, potentem dum vult imitari, perit.
 In prato quondam rana conspexit bovem,
 Et, tacta invidia tantæ magnitudinis,

A 7

Rugo-

Rugosam inflavit pellem: tum natos suos
 Interrogavit, an bove esset latior?
 Illi negarunt. Rursus intendit eutem
 Maiore nisu, & simili quasivit modo,
 Quis major esset? Illi dixerunt bovem.
 Novissime indignata, dum vult validius
 Inflare sese, rupto iacuit corpore.

5

10

(25) FAB. XXV.

Canis & crocodilus.

Confilia qui dant prava cautis hominibus,
 Et perdunt operam, & deridentur turpiter.
 Canes currentes bibere in Nilo flumine,
 A crocodilis ne rapiantur, traditum est.
 Igitur cum currens bibere cepisset canis,
 Sic crocodilus: quam libet lambe otio,
 Accede, pota leniter, & noli dolos,
 Inquit, vereri. At ille, facerem meliorecale,
 Nisi esse scirem carnis te cupidum mee.

5

(26) FAB. XXVI.

Vulpis & ciconia.

Nulli nocendum; si quis vero laferit,
 Multandum simili iure, fabella admonet.
 Vulpes ad cœnam dicitur ciconiam
 Prior invitasse, & illi in patina liquidam
 Posuisse forbitionem, quam nullo modo
 Gustare esuriens potuerit ciconia:
 Quæ vulpem quum reuocasset, intrito cibo

5

Plenam

Plena
 Satio
 Quæ
 Pere
 Sua

H
 H
 Inv
 Inic
 Pœr
 Itac
 Far
 Fer
 Qu
 Tri

C
 N
 H
 N
 C

Plenam lagenam posuit: huic rostrum inserens,
 Satiatur ipsa, torquet convivam fame.
 Quæ quum lagena frustra collum lamberet, 10
 Peregrinam sic locutam volucrem accepimus:
 Sua quisque exempla debet aequo animo pati.

(27) FAB. XXVII.

Canis, & thesaurus, & vulturius.

Hæc res avaris esse conveniens potest,
 Et qui humiles nati dici locupletes student.

Humana effodiens ossa, thesaurum canis
 Invenit, & violarat quia Manes Deos,
 Iniecta est illi divitiarum cupiditas, 5
 Pœnas ut sanctæ religioni penderet.
 Itaque aurum dum custodit, oblitus cibi
 Fame est consumtus; quem stans vulturius super
 Fertur locutus: o canis, merito iaces,
 Qui concupisti subito regales opes 10
 Trivio conceptus, & educatus stercore.

(28) FAB. XXVIII.

Vulpes & aquila.

Quamvis sublimes debent humiles metuere,
 Vindieta docili quia patet sollertia.

Vulpinos catulos aquila quondam sustulit,
 Nidoque posuit pullis, escam ut carperent.
 Hanc persecuta mater orare incipit: 5
 Ne tantum miseræ luctum importaret sibi.
 Contempsit illa, tuta quippe ipso loco.

Vulpes

Vulpes ab ara rapuit ardentem facem,
 Totamque flammis arborem circumdedit,
 Hosti dolorem damno miscens sanguinis.
 Aquila ut periculo mortis eriperet suos,
 Incolumes natos supplex vulpi tradidit.

10

(29) FAB. XXIX.

Asinus irridens aprum.

Plerumque stulti risum dum captant levem,
 Gravi desfringunt alios contumelia,
 Et sibi nocivum concitant periculum.
 Asellus apro quum fuisset obvius,
 Salve, inquit, frater. Ille indignans repudiat 3
 Officium, & quærit, cur sic mentiri velit?
 Asinus demisso pene: si similem negas
 Tibi me esse, certe simile est hoc rostro tuo.
 Aper quum vellet facere generosum impetum,
 Repressit iram: & facilis vindicta est mihi: 10
 Sed inquinari nolo ignavo sanguine.

(30) FAB. XXX.

Rana metuentes taurorum praliam.

Humiles laborant, ubi potentes dissident.
 Rana, in palude pugnam taurorum intuens,
 Heu, quanta nobis instat pernicies! ait.
 Interrogata ab alia, cur hoc diceret,
 De principatu eum decertarent gregis, 3
 Longeque ab illis degerent vitam boues:
 Est statio separata, ait, ac diversum genus;

Sed

10 Sed pulsus regno nemoris qui profugerit,
 Paludis in secreta veniet latibula,
 Et proculcatas obteret duro pede. 10
 Caput ita ad nostrum furor illorum pertinet.

(31) FAB. XXXI.

Milvus & columba.

3 Qui se committit homini tutandum improbo,
 Auxilia dum requirit, exitium invenit.

Columbæ sæpe cum fugissent milvum,

Et celeritate pennæ vitassent necem,

Consilium raptor vertit ad fallaciam, 5

Et genus inerme tali decepit dolo:

Quare sollicitum potius ævum ducitis,

Quam regem me creatis icto fœdere,

Qui vos ab omni tutas præstem iniuria?

Illæ credentes, tradunt sese milvo: 10

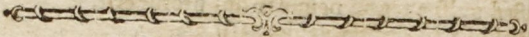
Qui, regnum adeptus, cæpit vesci singulas,

Et exercere imperium sævis unguibus.

De reliquis tunc una: Merito plectimur.

PHAE.

 PHAEDRI
 FABULARUM
 LIBER SECUNDUS.

AUCTOR.

Exemplis continetur Aelopi genus,
 Nec aliud quidquam per fabellas quæritur,
 Quam corrigatur error ut mortalium,
 Acuatque sese diligens industria.
 Quicumque fuerit ergo narranti iocus, 5
 Dum capiat aurem, & servet propositum suum,
 Re commendatur, non auctoris nomine.
 Equidem omni cura morem servabo senis:
 Sed si libuerit aliquid interponere,
 Dictorum sensus ut delectet varietas, 10
 Bonas in partes, lector, accipias velim:
 Ita, si repondet illi breuitas gratiam.
 Cuius verbosa ne sit commendatio,
 Attende, cur negare cupidis debeas:
 Modestis etiam offerre, quod non petierint. 15

(32) FAB. I.

Iuencus, leo & prædator.

Super iuencum stabat deiectum leo.
 Prædator intervenit, partem postulans:
Darem,

Darem, inquit, nisi foleres per te fumere:

Et improbum rejectit. Forte innoxius

Viator est deductus in eundem locum,

Feroque viso retulit retro pedem.

Cui placidus ille; non est quod timeas, ait,

Et, quæ debetur pars tuæ modestiæ,

Audacter tolle. Tunc diviso tergo,

Silvas petivit, homini ut accessum daret.

Exemplum egregium prorsus & laudabile.

Verum est aviditas diues, & pauper pudor.

(33) FAB. II.

Anus diligens virum etatis mediæ, item puella.

A feminis utcumque spoliari viros,

Ament, amentur nempe, exemplis discimus.

Actatis mediæ quemdam mulier non rudis

Tenebet, annos celans elegantia:

Animosque eiusdem pulchra iuvenis ceperat.

Ambæ videri dum volunt illi pares,

Capillos homini legere coepere invicem:

Quum se putaret fingi cura mulierum,

Calvus repente factus est; nam funditus

Canos puella, nigros anus evellerat.

(34) FAB. III.

Homo & canis.

Laceratus quidam morfu vehementis canis,

Tinctum cruore panem misit malefico,

Audierat esse quod remedium vulneris.

Tunc

Tunc sic Aesopus: noli coram pluribus
 Hoc facere canibus, ne nos vivos devorent,
 Quam scierint esse culpæ præmium.
 Successus improborum plures adlicit.

(35) FAB. IV.

Aquila, felis & aper.

Aquila in sublimi quercu nidum fecerat:
 Felis cavernam nocte in media pepererat:
 Sus nemorieultrix fœtum ad imam posuerat.
 Tum fortuitum feles contubernium
 Fraude & scelestâ sic evertit malitiâ.
 Ad nidum scandit volucris: perniciēs, ait,
 Tibi paratur, forsan & miserâ mihi:
 Nam fodere terram quod vides quotidie
 Aprum insidiosum, quercum vult euertere,
 Ut nostram in plano facile progeniem opprimat. 10
 Terröre offuso & perturbatis sensibus,
 Derepit ad cubile fetosâ suis:
 Magno, inquit, in periclo sunt nati tui.
 Nam simul exieris pastum cum tenero grege,
 Aquila est parata rapere porcellos tibi. 15
 Hunc quoque timore postquam complevit locum,
 Dolosa tuto condidit sese cavo:
 Inde evagata noctu, suspensio pede,
 Ubi esca se replevit & prolem suam,
 Pavorem simulans prospicit toto die. 20
 Ruinam metuens aquila ramis desidet:
 Aper rapinam vitans non prodit foras.

Quid

Quid multa? inedia sunt consumti cum suis,
Felique & catulis largam præbuerunt dapem.

Quantum homo bilinguis sæpe concinnet mali, 25
Documentum habere stulta credulitas potest.

(36) FAB. V.

Cæsar ad Atriensem.

Est ardelionum quædam Romæ natio,
Trepide concursans, occupata in otio,
Gratis anhelans, multa agendo nihil agens,
Sibi molesta, & aliis odiosissima:

Hanc emendare, si tamen possum, volo 5
Vera fabella; pretium est operæ attendere.

Cæsar Tiberius cum petens Neapolim,
In Misenensem villam venisset suam,
Quæ monte summo, posita Luculli manu,
Prospectat Siculum & prospicit Tuscum mare; 10

Ex alticinctis unus atriensibus,
Cui tunicâ ab humeris linteo Pelusio
Erat destrieta, cirris dependentibus,
Perambulante læta domino viridia,
Alueolo cæpit ligneo conspergere 15

Humum æstuantem, come officium iactitans:
Sed deridetur. Inde notis flexibus

Præcurrit alium in xystum, sedans pulverem.

Agnoscit hominem Cæsar, remque intelligit.

Id ut putavit esse nescio quid boni, 20
Heus, inquit dominus; ille enimvero adflit,

Donationis alacer certæ gaudio.

Tum

Tum sic iocata est tanti majestas ducis:
 Non multum egisti, & opera nequidquam perit;
 Multo maioris alapæ mecum veneunt. 25

(37) FAB. VI.

Aquila, cornix, & testudo.

Contra potentes nemo est munitus fatis;
 Si vero accessit conciliator maleficus,
 Vis & nequitia quidquid oppugnant, ruit.
 Aquila in sublime sustulit testudinem:
 Quæ cum abdidisset cornea corpus domo, 5
 Nec ullo pacto lædi posset condita;
 Venit per auras cornix; & propter volans,
 Opimam sane prædam rapuisti unguibus,
 Sed, nisi monstraro, quid sit faciendum tibi,
 Gravi nequidquam te lassabit pondere. 10
 Promissa parte, suadet, ut scopulum super
 Altis ab astris duram inlidat corticem,
 Qua comminuta facile vescatur cibo.
 Inducta verbis aquila, monitis paruit,
 Simul & magistræ large divisit dapem. 15
 Sic tuto quæ naturæ fuerat munere,
 Impar duabus occidit tristi nece.

(38) FAB. VII.

Muli & latrones.

Muli gravati sarcinis ibaant duo;
 Unus ferebat fiscos cum pecunia,
 Alter tumentes multo faccos hordeo. *infideli*
 Ille onere dives, celsa ceruice eminens, *indem*

Cl.

Clarumque collo iactans tintinnabulum: *Quis*
 Comes quieto sequitur & placido gradu.
 Subito latrones ex insidiis advolant,
 Interque eadem ferro mulum trucidant:
 Diripiunt nummos; negligunt vile hordeum. *nostris*
 Spoliatus igitur casus quum fieret suos, *hærentes*.
 Equidem, inquit alter, me contemptum gaudeo.
 Nam nihil amisi, nec sum læsus vulnere.

Hoc argumento tuta est hominum tenuitas.
 Magnæ periclo sunt opes obnoxia.

(39) FAB. VIII.

Cervus & boves.

Cervus nemorosis excitatus latibulis,
 Ut venatorum fugeret instantem necem,
 Cæco timore proximam villam petit,
 Et opportuno se bubili condidit.
 Hic bos latenti, quidnam voluisti tibi, *5*
 Infelix, ultro qui ad necem cucurreris,
 Hominumque tecto spiritum commiseris?
 At ille supplex: vos modo, inquit, parcite,
 Occasionem sursum erumpam data, *10*
 Spatium alicui noctis excipiunt vices.
 Frondem bubulcus adfert, nec ideo videt.
 Eunt subinde & redeunt omnes rustici,
 Nemo animadvertit: transit etiam villicus,
 Nec ille quidquam sentit. Tum gaudens ferus *15*
 Bobus quietis agere cœpit gratias,
 Hospitium aduerso quod præstiterint tempore.
 Respondit unus: salvum te cupimus quidem;
 Sed ille, qui oculos centum habet, si venerit,

Magno

Magno in periculo vita vertetur tua.
 Hæc inter ipse dominus a cæna redit: 20
 Et quia corruptos viderat nuper boves,
 Accedit ad præsepe: cur frondis parum est?
 Stramenta desunt? Tollere hæc aranea
 Quantum est laboris? Dum scrutatur singula,
 Cervi quoque alta est conspicatus cornua. 25
 Quem convocata iubet occidi familia,
 Prædamque tollit. Hæc significat fabula,
 Dominum videre plurimum in rebus suis.

EPILOGUS.

Aesopo ingentem statuam posuere Attici;
 Servumque collocarunt æterna in basi,
 Patere honoris scirent ut cunctis viam,
 Nec generi tribui, sed virtuti, gloriam.
 Quoniam occuparat alter, ne primus forem, 5
 Ne solus esset, studui; quod superfuit.
 Nec hæc invidia, verum est æmulatio.
 Quod si labori faverit Latium meo,
 Plures habebit, quos opponat Græcia.
 Si livor obtrectare curam voluerit, 10
 Non tamen eripiet laudis conscientiam.
 Si nostrum studium ad aures pervenit tuas,
 Et arte fictas animus sentit fabulas,
 Omnem querelam submovet felicitas.
 Sin autem: ac illis doctus occurret labor, 15
 Sinistra quos in lucem natura extulit,
 Nec quidquam possunt, nisi meliores carpere,
 Fatale exitium corde durato feram,
 Donec fortunam criminis pudeat sui.

PHAE-

PHÆDRI
FABULARUM
LIBER TERTIUS.

PROLOGUS AD EUTYCHUM.

Phædri libellos legere si desideras,
 Vaces oportet, Eutychè, a negotiis,
 Ut liber animus sentiat vim carminis.
 Verum, inquis, tanti non est ingenium tuum,
 Momentum ut horæ pereat officii mei. 5
 Non ergo caussa est manibus id tangi tuis,
 Quod occupatis auribus non convenit.
 Fortasse dices: aliquæ venient feriæ,
 Quæ me soluto pectore ad studium vocent.
 Legesne, quæso, potius viles nenias, 10
 Impendas curam quam rei domestica,
 Reddas amicis tempora, uxori vaces,
 Animum relaxes, otium des corpori,
 Ut adsuetam fortius præstes vicem?
 Mutandum tibi propositum est, & vitæ genus, 15
 Intrare si Musarum limen cogitas.
 Ego, quem Pierio mater enixa est iugo,
 In quo tonanti sancta Mnemosyne Iovi,
 Fæcunda novies, artium peperit chorum,
 Quamvis in ipsa natus sim pene schola, 20
 Curamque habendi penitus corde eraserim,

B

Nec

Nec laude invita in hanc vitam incubuerim,
Fastidiose tamen in cœtum recipior.
Quid credis illi accidere, qui magnas opes
Exaggerare quærit omni vigilia,

25

Docto labori dulce præponens lucrum?
Sed iam quodcunque fuerit, (ut dixit Sinon,
Ad regem cum Dardaniæ perductus foret)
Librum exarabo tertium Aesopi stilo,
Honori et meritis dedicans illum tuis:
Quem si leges, lætabor; si autem minus,
Habebunt certe quo se oblectent posteri.

30

Nunc fabularum, cur sit inventum genus,
Brevi docebo. Servitus obnoxia,
Quia, quæ volebat, non audebat dicere,
Adfectus proprios in fabellas transtulit,
Calumniamque fictis elusit iocis.

35

Ego illius porro semita feci viam,
Et cogitavi plura, quam reliquerat,
In calamitatem deligens quædam meam.
Quod si accusator alius Seiano foret,
Si testis alius, iudex alius denique,
Dignum faterer esse me tantis malis,
Nec his dolorem delenirem remediis.

40

Suspicione si quis errabit sua,
Et rapiet ad se, quod erit commune omnium,
Stulte nudabit animi conscientiam.
Huic excusatum me velim nihilominus.

45

Neque enim notare singulos mens est mihi,
Verum ipsam vitam, & mores hominum; offen-
dere.

50

Rem

Rem
Si Ph
Aetex
Ego,
Cur f
Thre
Linoc
Qui f
Hebr
Ergo
Quon
Ind
Cand

A n
A
Odo
Hunc
O sua
Antel
Ho

Sole
Pa
Vider
132

Rem me professum dicet forsan aliquis gravem.
 Si Phryx Aesopus potuit, si Anacharsis Scythæ
 Aeternam famam condere ingenio suo:
 25 Ego, literatæ qui sum propior Græciæ,
 Cur somno inertî deseram patriæ decus? 55
 Threïssa cum gens numeret auctores suos,
 Linoque Apollo sit parens, Musa Orpheo,
 Qui saxa cantu movit, & domuit feras,
 30 Hebrique tenuit impetus dulci mora.
 Ergo hinc abesto, livor, ne frustra gemas: 60
 Quoniam mihi solemnis debetur gloria.
 Induxi te ad legendum: sincerum mihi
 Candore noto reddas iudicium peto.

(40) FAB. I.

Anus ad amphoram.

Anus iacere vidit epotam amphoram,
 Adhuc Faterna facie, & testa nobili,
 40 Odorem quæ iucundum late spargeret.
 Hunc postquam totis avidis traxit naribus:
 O suavis anima, quale in te dicam bonum 5
 Antehac fuisse, tales cum sint reliquæ?
 Hoc quo pertineat, dicet qui me noverit.

(41) FAB. II.

Panthera & pastores.

Solet a despectis par referri gratia.
 Panthera imprudens olim in foveam decidit;
 Videre agrestes: alii fustes congerunt,
 50 rem
 B 2 Alii

Alii onerant sax'is, quidam contra miseriti,
 Perituræ quippe, quamvis nemo læderet, 5
 Misere panem, ut sustineret spiritum.
 Nox infecuta est; abeunt securi domum,
 Quasi inventuri mortuam postridie.
 At illa vires ut refecit languidas,
 Veloci saltu fovea sese liberat, 10
 Et in cubile concito properat gradu.
 Paucis diebus interpositis provolat,
 Pecus trucidat, ipsos pastores necat,
 Et cuncta vastans sævit irato impetu.
 Tum sibi timentes, qui feræ pepercerant, 15
 Damnum haud recusant, tantum pro vita rogant.
 At illa: memini qui me saxo petierint,
 Qui panem dederint; vos timere absistite,
 Illis revertor hostis, qui me læserant.

(42) FAB. III.

Aesopus & rusticus.

Usu peritus hariolo velocior
 Vulgo esse fertur, causâ sed non dicitur,
 Notescet quæ nunc primum fabella mea.
 Habenti cuidam pecora pepererunt oves
 Agnos humano capite. Monstro exterritus, 5
 Ad consulendos currit mærens hariolos.
 Hic pertinere ad domini respondet caput,
 Et avertendum victima periculum.
 Ille autem adfirmat coniugem esse adulteram,
 Et insidiosos significari liberos; 10

10
Sed

Sed expiari posse maiori hostia.

Quid multa? variis dissident sententiis,
Hominisque curam cura maiore adgravant.

Aesopus ibi stans, naris emuncta fenex,

Natura numquam verba cui potuit dare: 15

Si procurare vis ostentum, rustice,

Uxores, inquit, da tuis pastoribus.

(43) FAB. IV.

Lanius & Simius.

Pendere ad lanium quidam vidit simium

Inter reliquas merces atque opsonia.

Quæsitit quidnam saperet? tum lanius iocans:

Quale, inquit, caput est, talis præstatur sapor.

Ridicule magis hoc dictum quam vere æstimo, 5

Quando & formosos sæpe inveni pessimos,

Et turpi facie multos cognovi optimos.

(44) FAB. V.

Aesopus & petulans.

Successus ad perniciem multos devocat.

Aesopo quidam petulans lapidem impegerat;

Tanto, inquit, melior. Assen deinde illi dedit,

Sic profecutus: plus non habeo mehercule,

Sed unde accipere possis, monstrabo tibi. 5

Venit ecce dives, & potens: huic similiter

Impinge lapidem, & dignum accipies præmium.

Persuasus ille fecit quod monitus fuit:

B 3

Sed

Sed spes sefellit impudentem audaciam,
Comprehensus namque pœnas persolvit cruce. 10

(45) FAB. VI.

Musca & mula.

Musca in temone sedit, & mulam increpans
Quam tarda es? inquit: non vis citius pro-
gredi?

Vide ne dolone collum compungam tibi.
Respondit illa: verbis non moveor tuis,
Sed istum timeo, sella qui prima sedens 5
Iugum flagello temperat lento meum,
Et lora frenis continet spumantibus.
Quapropter aufer frivolum insolentiam;
Nam ubi strigandum est, & ubi currendum scio.
Hac derideri fabula merito potest, 10
Qui sine virtute vanas exercet minas.

(46) FAB. VII.

Canis & lupus.

Quam dulcis sit libertas breviter proloquar.
Canis per pasto macie confectus lupus
Forte occurrit. Salutantes dein invicem
Ut resisterunt: unde sic, quæso, nites,
Aut quo cibo fecisti tantum corporis? 5
Ego, qui sum longè fortior, pereo fame.
Canis simpliciter: eadem est conditio tibi,
Præstare domino si par officium potes.
Quo? inquit ille. Custos ut sis liminis,

A fu-

A furibus tuearis & noctu domum. 10

Ego vero sum paratus; nunc patior nives,
Imbresque, in silvis asperam vitam trahens:

Quanto est facilius mihi sub tecto vivere,
Et otiosum largo satiari cibo?

Veni ergo mecum. Dum procedunt, adspicit 15
Lupus a catena collum detritum canis.

Unde hoc, amice? Nihil est. Dic, quæso, tamen!
Quia videor acer, adligant me interdum,

Luce ut quiescam, & vigilem nox quum venerit:
Crepusculo solutus, qua visum est, vagor. 20

Adfertur ultro panis, de mensa sua
Dat ossa dominus; frustra iactat familia,

Et, quod fastidit quisque, pulmentarium:
Sic sine labore venter impletur meus.

Age, si quo est abire animus, est licentia? 25
Non plane est, inquit. Fruere, quæ laudas, canis.

Regnare nolo, liber ut non sim mihi.

(47) FAB. VIII.

Frater & soror.

Præcepto monitus sæpe te considera.

Habebat quidam filiam turpissimam,
Itidemque insigni & pulchra facie filium.

Hi speculum, in cathedra matris ut positum fuit,
Pueriliter ludentes forte inspexerant. 5

Hic se formosum iactat, illa irascitur,
Nec gloriantis sustinet fratris iocos,

Accipiens (quid enim?) cuncta in contumeliam.

B 4

Ergo

Ergo ad patrem cucurrit, laesura invicem,
 Magnaque invidia criminatur filium,
 Vir natus quod rem feminarum tetigerit.
 Amplexus utrumque ille, & carpens oscula,
 Dulcemque in ambos caritatem partiens:
 Quotidie, inquit, speculo vos uti volo;
 Tu formam ne corrumpas nequitiae malis,
 Tu faciem ut istam moribus vincas bonis.

10

15

(48) FAB. IX.

Socrates ad amicos.

Vulgare amici nomen, sed rara est fides.
 Quum parvas aedes sibi fundasset Socrates,
 (Cuius non fugio mortem, si famam adsequar,
 Et cedo invidiae dum modo absolvar cinis)
 E populo sic nescio quis, ut fieri solet:
 Quae tam angustam talis vir ponis domum?
 Utinam, inquit, veris hanc amicis impleam!

5

(49) FAB. X.

Poeta de credere, & non credere.

Periculosum est credere, & non credere.

Utriusque exemplum breviter exponam rei.

Hippolytus obiit, quia novercae creditum est;
 Cassandra quia non creditum, ruit Ilium.
 Ergo exploranda est veritas multum prius,
 Quam stulta prave iudicet sententia.
 Sed fabulosa ne vetustate elevem,
 Narrabo tibi memoria quod factum est mea.

5

Maritus

10 Maritus quidam cum diligeret coniugem,
 Togamque puram iam pararet filio,
 Seductus in secretum a liberto suo,
 Sperante heredem suffici se proximum.
 Qui dum de puero multa mentitus foret,
 Et plura de flagitiis casta mulieris,
 15 Adiecit id, quod sentiebat maxime
 Doliturum amanti, ventitare adulterum,
 Stuproque turpi pollui famam domus.
 Incensus ille falso uxoris crimine
 Simulavit iter ad villam, clamque in oppido
 Subfedit; deinde noctu subito ianuam 20
 Intravit, recta cubiculum uxoris petens;
 In quo dormire mater natum iusserat,
 Aetatem adultam servans diligentius.
 5 Dum quærunt lumen, dum concurrant familia,
 Iræ furentis impetum non sustinens 25
 Ad lætū accedit, tentat in tenebris caput.
 Ut sentit tonsū, gladio pectus transigit,
 Nihil respiciens, dum dolorem vindicet.
 Lucerna adlata, simul adspexit filium,
 Sanctamque uxorem dormientem cubiculo, 30
 Sopita primo quæ nil somno senserat,
 Repræsentavit in se pœnam facinoris,
 Et ferro incubuit, quod credulitas strinxerat.
 5 Accusatores postularunt mulierem,
 Romamque pertraxerunt ad centumviros, 35
 Maligna infontem deprimit suspicio,
 Quod bona possideat. Stant patroni fortiter
 Causam tuentes innocentis feminae.

A divo Augusto tunc petiere iudices,
 Ut adiuveret iurisiurandi fidem, 40
 Quod ipsos error implicuisset criminis.
 Qui postquam tenebras dispulit calumnia,
 Certumque fontem veritatis repperit,
 Luat, inquit, pœnas causa libertus mali:
 Namque orbam nato simul & privatam viro, 45
 Miserandam potius, quam damnandam existimo,
 Quod si damnanda perscrutatus crimina
 Paterfamilias esset, si mendacium
 Subtiliter limasset, a radicibus
 Non evertisset scelere funesto domum. 50

Nil spernat auris, nec tamen credat statim;
 Quandoquidem & illi peccant, quos minime putes,
 Et qui non peccant, impugnantur fraudibus.

Hoc admonere simplices etiam potest, 55
 Opinione alterius ne quid ponderent.
 Ambitio namque dissidens mortalium,
 Aut gratiæ subscribit, aut odio suo;
 Erit ille notus, quem per te cognoveris.

Hæc exsecutus sum propterea pluribus,
 Brevitate nimia quoniam quosdam offendimus. 60

(50) FAB. XI.

Eunuchus ad improbum.

Eunuchus litigabat cum quodam improbo,
 Qui super obscœna dicta & petulans iurgium,
 Damnum insectatus est amissi corporis.
 En, ait, hoc unum est, cur laborem validius,
 In-

40 Integritatis testes quia desunt mihi. 5
 Sed quid fortunæ, stulte, delictum arguis?
 Id demum est homini turpe, quod meruit pati.

(51) FAB. XII.

Pullus ad margaritam.

45 In sterquilinio pullus gallinaceus
 Dum quærit escam, margaritam repperit:
 Inces indigno quanta res, inquit, loco!
 Hoc si quis pretii cupidus vidisset tui,
 50 Olim redisses ad splendorem maximum. 5
 Ego qui te inveni, prior cui multo est cibus,
 Nec tibi prodesse, nec mihi quidquam potes.
 Hoc illis narro, qui me non intelligunt.

(52) FAB. XIII.

Apes & fuci vespa iudice.

55 Apes in alta quereu fecerant favos.
 Hos fuci inertes esse dicebant suos.
 Lis ad forum deducta est, vespa iudice.
 Quæ genus utrumque nosset cum pulcherrime,
 Legem duabus hanc proposuit partibus: 5
 Non inconueniens corpus, & par est color,
 In dubium plane res ut merito venerit:
 Sed ne religio peccet imprudens mea,
 Alveos accipite & ceris opus infundite,
 Ut ex sapore mellis, & forma favi, 10
 De quibus nunc agitur, auctor horum adpareat.
 Fuci recusant; apibus sonditio placet.

B 6

Tunc

Novissime prolapsam effundit sarcinam :
 Verum illam, quæ me nutrit admoto ubere,
 15 Fraudatque natos lacte, ne desit mihi.
 Tamen illa est potior, quæ te peperit. Non ita est.
 Unde illa scivit, niger an albus nascerer? 10
 Age porro scisset: cum crearer masculus,
 Beneficium magnum sane natali dedit,
 Ut expectarem lanium in horas singulas,
 Cuius potestas nulla in gignendo fuit,
 Cur hac sit potior, quæ iacentis miserita est, 15
 Dulcemque sponte præstat benevolentiam?
 Facit parentes bonitas, non necessitas.

His demonstrare voluit auctor versibus,
 5 Oblistere homines legibus, meritis capi.

(55) FAB. XVI.

Garrulæ Cicada & noctua.

Humanitati qui se non accommodat,
 Plerumque pœnas oppetit superbiæ.
 Cicada acerbum noctuæ convicium
 Faciebat, solitæ victum in tenebris quærere,
 Cavoque ramo capere somnum interdium. 5
 Rogata est ut taceret. Multo validius
 Clamare cœpit. Rursus admonita prece,
 Accensa magis est. Noctua ut vidit sibi
 Nullum esse auxilium, & verba contemni sua,
 Hac est adgressa garrulam fallacia: 10
 Dormire quia me non sinunt cantus tui,
 Sonare cithara quos putes Apollinis,

B 7

Po-

Potare est animus nectar, quod Pallas mihi
 Nuper donavit: si non fastidis, veni, *Adly faciu*
 Una bibamus. Illa quæ ardebat siti, 15
 Simul cognovit vocem laudari suam,
 Cupide advolavit. Noctua egressa e cavo,
 Trepidantem confectata est, & leto dedit;
 Sic viva quod negarat, tribuit mortua.

(56) FAB. XVII.

Arbores in deorum tutela.

Olim quas vellent esse in tutela sua,
 Divi legerunt arbores. Quercus Iovi,
 Et myrtus Veneri placuit, *Phæbo* laurea, *Apoll*
 Pinus Cybææ, *3* populus celsa Herculi; *Deau*
 Minerva admirans, quare steriles fumerent,
 Interrogavit. Causam dixit Iupiter; *3 fngy*
 Honore fructum ne videamur vendere.
 At mehercule narrabit, quod quis voluerit,
 Oliva nobis propter fructum est gratior.
 Tunc sic deorum genitor, atque hominum fator: 10
 O nata, merito sapiens dicere omnibus;
 Nisi utile est quod facimus, stulta est gloria.
 Nihil agere, quod non proffit, fabella admonet.

(57) FAB. XVIII.

Pavo ad Iunonem de voce sua.

Pavo ad Iunonem venit, indigne ferens,
 Cantus lusciniæ quod sibi non tribuerit:
 Illum esse cunctis auribus admirabilem,

Se

Se de
 Tunc
 Sed
 Nito
 Picti
 Quo
 Fator
 Tibi
 Aug
 Omn
 N
 Delu

A
 Igne
 Tan
 Tun
 Effe
 Cæp
 Ael
 Hon
 Hoc
 Sen
 Inter

Se derideri, simul ac vocem miserit.

Tunc, consolandi gratia, dixit dea: 5

Sed forma vincis, vincis magnitudine,

Nitor smaragdi collo præfulget tuo,

Pictisque plumis gemmeam caudam explicas.

Quo mi, inquit, mutam speciem, si vincor sono?

Fatorum arbitrio partes sunt vobis data.

Tibi forma, vires aquilæ, lusciniò melos, *In / ruy* 10

Augurium corvo, læva cornici omina,

Omnes quæ propriis sunt contentæ vocibus.

Noli adfectare, quod tibi non est datum,

Delusa ne spes ad querelam recidat.

(58) FAB. XIX.

Aesopus ad garrulum.

Aesopus domino solus cum esset familia,
Parare cœnam iussus est maturius. *In / golan*

Ignem ergo quærens, aliquot lustravit domos,

Tandemque invenit, ubi lucernam accenderet.

Tum circumeunti fuerat quod iter longius, 5

Effecit brevius: namque recta per forum

Cœpit redire; & quidam e turba garrulus:

Aesope, medio sole quid tu cum lumine?

Hominem, inquit, quæro; & abit festinans domum.

Hoc si molestus ille ad animum rettulit, 10

Sensit profecto, se hominem non visum seni,

Intempestive qui occupato adluserit.

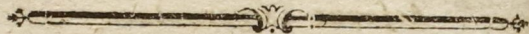
(59) FAB.

(59) FAB. XX.

Afinus & galli.

Qui natus est infelix, non vitam modo
Tristem decurrit: verum post obitum quoque
Persequitur illum dura fati miseria.

Galli Cybebes circum in quaestus ducere
Afinum solebant, baiulantem sarcinas. 5
Is cum labore & plagis esset mortuus,
Detracta pelle sibi fecerunt tympana.
Rogati mox a quodam, delicio suo,
Quidnam fecissent, hoc locuti sunt modo:
Putabat se post mortem securum fore, 10
Ecce alia plaga congerantur mortuo.

PHAEDRI
FABULARUM
LIBER QUARTUS.

(60) FAB. I.

Mustela & mures.

Ioculare tibi videtur: & sane leve,
Dum nihil habemus maius, calamo ludimus;
Sed diligenter intuere has nebias.
Quantam sub illis utilitatem reperies?
Non semper ea sunt quae videntur; decipit 5

FRORS

Frons prima multos: rara mens intelligit,
 Quod interiore condidit cura angulo.
 Hoc ne locutus sine mercede existimer,
 Fabellam adificiam de mustela & muribus.

Mustela cum annis, & senecta debilis *10*

Mures veloces non valeret adsequi,
 Involvit se farina, & obscuro loco *unfl*

Abiecit negligenter. Mus escam putans,
 Adsiluit; & compressus occubuit neci:

Alter similiter, deinde periit tertius; *15*

Aliquot secutis, venit & retorridus,
 Qui sæpe laqueos & muscipula effugerat,

Proculque insidias cernens hostis callidi:

Sic valeas, inquit, ut farina es, quæ iaces.

(61) FAB. II.

Vulpis & uva.

Fame coacta vulpis alta in vinea

Uvam adpetebat summis saliens viribus.

Quam tangere ut non potuit, discedens ait:

Nondum matura est, nolo acerbam sumere.

Qui facere quæ non possunt verbis elevant, *5*

Adscribere hoc debebunt exemplum sibi.

(62) FAB. III.

Equus & aper.

Equus sedare solitus quo fuerat sitim,

Dum sese aper volutat, turbavit vadam.

Hinc orta lis est: Sonipes iratus fero,

Auxi.

Suppliment. Rof.

Auxilium petiit hominis, quem dorso levans,
 Rediit ad hostem. Iactis hunc telis eques 5
 Postquam interfecit, sic locutus traditur:
 Lator tulisse auxilium me precibus tuis:
 Nam prædam cœpi, & didici quam sis utilis.
 Atque ita coegit frenos invitum pati.
 Tum moestus ille: parvæ vindictam rei 10
 Dum quæro demens, servitatem repperi.
 Hæc iracundos admonebit fabula,
 Impune potius lædi, quam dedi alteri.

(63) FAB. IV.

Poeta.

Plus esse in uno sepe quam in turba boni,
 Narratione posteris tradam brevi.
 Quidam decedens tres reliquit filias,
 Unam formosam, & oculis venantem viros;
 At alteram lanificam, frugi & rusticam; 5
 Devotam vino tertiam, & turpissimam.
 Harum autem matrem fecit heredem senex,
 Sub conditione, totam ut fortunam tribus
 Aequaliter distribuat: sed tali modo;
 Ne data possideant aut fruantur; tum simul 10
 Habere res deserint, quas acceperint,
 Centena matri conferant sestertia.
 Athenas rumor implet; mater sedula
 Iuris peritos consulit: nemo expedit,
 Quo pacto non possideant, quod fuerit datum, 15
 Fructumne capiant; deinde, quæ tulerint nihil,
 Qua-

Quar
 Post
 Nec
 Fide
 Sepo
 Lava
 Lan
 Bove
 Potr
 Dom
 Sic
 Et a
 Aes
 O si
 Qua
 Inte
 Rog
 Dor
 Et v
 Vef
 Illi
 Agr
 Dor
 Ut
 Def
 Agr
 At
 Qu
 Sic
 Et

Quanam ratione conferant pecuniam.
 5 Postquam consumta est temporis longi mora,
 Nec testamenti potuit sensus colligi,
 Fidem advocavit, iure neglecto, parens: 20
 Seponit mæchæ vestem, mundum muliebrem,
 Lavationem argenteam, eunuchos, glabros:
 10 Lanificæ agellos, pecora, villam, operarios,
 Boves, iumenta, & instrumentum rusticum:
 Potrici plenam antiquis apothecam cadis, 25
 Domum politam, & delicatos hortulos.
 Sic destinata dare cum vellet singulis,
 Et adprobaret populus, qui illas noverat,
 Aesopus media subito in turba constitit:
 O si maneret condito sensus patri, 30
 Quam graviter ferret, quod voluntatem suam
 Interpretari non potuissent Attici!
 Rogatus deinde, solvit errorem omnium.
 Domum & ornamenta, cum venustis hortulis,
 5 Et vina vetera date lanificæ rusticæ: 35
 Vestem, uniones, pedisequos & cetera
 Illi adsignate, vitam quæ luxu trahit:
 Agros, villas, & pecora cum pastoribus
 10 Donate mæchæ. Nulla poterit perpeti,
 Ut moribus quid teneat alienum suis. 40
 Deformis cultum vendet, ut vinum paret;
 Agros abiiciet mæcha, ut ornatum paret:
 At illa gaudens pecore, & lanæ dedita,
 Quacunq; summa tradet luxuriæ domum.
 15 Sic nulla possidebit, quod fuerit datum, 45
 Et dictam matri conferent pecuniam,

Ex

Ex pretio rerum, quas vendiderint singula.
Ita quod multorum fugit imprudentiam,
Unius hominis repperit sollertia.

(64) FAB. V.

Pugna murium & mustelarum.

Cum victi mures mustelarum exercitu,
(Historia quorum in tabernis pingitur)
Fugerent, & artos circum trepidarent cavos;
Aegre recepti, tamen evaserunt necem.
Duces eorum qui capitibus cornua
Suis ligarant, ut conspicuum in praelio
Haberent signum, quod sequerentur milites,
Hæfere in portis, suntque capti ab hostibus;
Quos immolatos victor avidis dentibus
Capacis alvi merfit tartareo specu.

Quemcunque populum tristis eventus premit,
Periclitatur magnitudo principum,
Minuta plebes facili præsidio latet.

(65) FAB. VI.

Poeta.

Tu qui nasute scripta destringis mea,
Et hoc iocorum legere fastidis genus,
Parva libellum sustine patientia,
Severitatem frontis dum placo tuæ,
Et in cothurnis prodit Aesopus novis.
Utinam nec umquam Pelli nemoris iugo
Piaus bipenni concidisset Thessala:

Nec

Nec a
Fabri
Inho
Patef
Name
Et res
Quæ
Illic
Hic c
Qu
Falso
Aege
Iusto
Quid
Si ne
Noli
Maic
H
Et,

M
In
Hæc
Lima
Quic
Omn

Nec ad profectæ mortis audacem viam
 Fabricasset Argus opere Palladio ratem,
 Inhospitalis prima quæ Ponti finus 10
 Patefecit, in perniciem Grajum, & Barbarum.
 Namque & superbi luget Aëtæ domus,
 Et regna Pelix scelere Medæ iacent,
 Quæ sævum ingenium variis involvens modis,
 Illic per artus fratris explicuit fugam, 15
 Hic cæde patris Peliadum infecit manus.

Quid tibi videtur? Hoc quoque insulsum est, ais,
 Falloque dictum, longe quia vetustior
 5 Aegea Minos classe perdomuit freta,
 Iustoque vindicavit exemplo impetum. 20

Quid ergo possim facere tibi, lector Cato,
 Si nec fabellæ te iuvant, nec fabulæ?
 Noli molestus esse omnino literis,
 10 Maiorem exhibeant ne tibi molestiam.

Hoc illis dictum est, si qui stulti nauseant, 25
 Et, vt putentur sapere, cæcum vituperant.

(65) FAB. VII.

Vipera & lima.

Mordaciorem qui improbo dente adpetit,
 Hoc argumento se describi sentiat.

In officinam fabri venit vipera.

Hæc cum tentaret, si qua res esset cibi,
 Limam momordit. Illa contra contumax, 5
 Quid me, inquit, stulta, dente captas lædere,
 Omne adsuevi ferrum quæ corrodere? 5

(66) FAB.

(66) FAB. VIII.

Vulpis & hircus.

Homo in periculum simul ac venit callidus,
Reperire effugium alterius quarit malo.

Cum decidisset vulpis in puteum inscia,

Et altiore clauderetur margine,

Devenit hircus sitiens in eundem locum: 5

Simul rogavit, esset an dulcis liquor,

Et copiosus? Illa fraudem moliens;

Descende, amice, tanta bonitas est aquæ,

Voluptas ut satiari non possit mea.

Immisit se barbatus. Tum vulpecula 10

Evasit puteo, nixa cellis cornibus.

Hircumque clauso liquit hærentem vado.

(67) FAB. IX.

De vitiis hominum.

Peras imposuit Iupiter nobis duas;

Propriis repletam vitiis post vergum dedit,

Alienis ante pectus suspendit gravem.

Hac re videre nostra mala non possumus:

Alii simul delinquant, censores sumus. 5

(68) FAB. X.

Fur aram compilans.

Lucernam fur accendit ex ara Iovis,

Ipsumque compilavit ad lumen suum;

Onustus qui sacrilegio cum discederet,

Re-

Reper
Malor
Mihiq
Tame
Olim
Sed n
Per qu
Veto
Ita ho
Nec d
Qu
Non
Signif
Tibi i
Secun
Fator
Novit
Usum

OP
-Ca
Cum
Venie
Avert
Odi,
Simul

Repente vocem sancta misit religio:
 Malorum quamvis ista fuerint munera, 5
 Mihiq̄ue invisa, ut non offendar subripi,
 Tamen, sceleste, spiritu culpam lues,
 Olim cum adscriptus venerit pœnæ dies.
 Sed ne ignis noster facinori præluceat,
 Per quem verendos excolit pietas deos, 10
 Veto esse tale luminis commercium.
 Ita hodie nec lucernam de flamma deûm,
 Nec de lucernâ fas est accendi sacrum.
 Quot res contineat hoc argumentum utiles,
 Non explicabit alius quam qui repperit. 15
 Significat primo, sæpe, quos ipse alueris,
 Tibi inveniri maxime contrarios.
 Secundo ostendit, scelera non ira deûm,
 Fatorum dicto sed puniri tempore.
 Novissime interdicit, ne cum malefico 20
 Usus bonus confociet ullius rei.

(69) FAB. XI.

Malas esse divitias.

Opes invisæ merito sunt forti viro,
 Quia dives arca veram laudem intercipit.
 Cælo receptus propter virtutem Hercules,
 Cum gratulantes per salutatset deos,
 Veniente Pluto, qui Fortunæ est filius, 5
 Avertit oculos. Causam quæsit pater.
 Odi, inquit, illum, quia malis amicus est,
 Simulque obiecto cuncta corrumpit lucro.

(70) FAB.

(70) FAB. XII.

Leo regnans.

Utilius homini nihil est, quam recte loqui:
 Probanda cunctis est quidem sententia,
 Sed ad perniciem solet agi sinceritas.

Cum se ferarum regem fecisset leo,
 Et æquitatis vellet laudem consequi,
 A pristina deflexit consuetudine,
 Atque inter illas tenui contentus cibo,
 Sancta incorrupta iura reddebat fide.

FAB. XIII.

* * *

Postquam lavare cæpit pœnitentia,
 Afficiõne veretri linguam mulieris,
 Adfinitatem traxit inde obscœnitas.

* * *

(71) FAB. XIV.

Prometheus.

Rogavit alter, tribadas & molles mares,
 Quæ ratio procreasset? exposuit senex:
 Idem Prometheus, auctor vulgi fœtilis;
 Qui simul offendit ad fortunam, frangitur;
 Naturæ partes, veste quas celat pudor,
 Cum separatim toto finxisset die,
 Aptare mox vt posset corporibus suis,
 Ad cœnam est invitatus subito a Libero;
 Vbi inrigatus multo venas nectare,

Seto

Seto d
 Tum f
 Adplic
 Et maf
 Ita nu

5

Barb
 H
 Quod
 Sinite
 Et usu
 Pares
 Hoc
 Habit

Qu
 A
 Vex
 Inter v
 Faciem
 Ferri f
 5
 Nimia
 Factus
 Parce g
 Totam

Seto domum est reversus titubanti pede. 10
 Tum semisomno corde, & errore ebrio,
 Adplicuit virginali generi masculino,
 Et masculina membra adplicuit feminis.
 Ita nunc libido pravo fruitur gaudio.

(72) FAB. XV.

Capellæ & hirci.

Barbam capellæ cum impetrassent ab Iove,
 Hirci mœrentes indignari cœperunt,
 Quod dignitatem feminæ æquassent suam.
 Sinite, inquit, illas gloria vana frui,
 Et usurpare vestri ornatum muneris, 5
 Pares dum non sint vestræ fortitudini.

Hoc argumentum monet, ut sustineas tibi
 Habitum esse similes, qui sunt virtute impares.

(73) FAB. XVI.

Gubernator & nautæ.

Quam de fortunis quidam quereretur suis;
 Aesopus finxit consolandi gratia.
 Vexata fœvis navis tempestatibus,
 Inter vectorum lacrimas, & mortis metum,
 Faciem ad serenam subito mutatur dies. 5

Ferri secundis tuta cœpit flatibus,
 Nimiaque nautas hilaritate extollere.
 Factus periculo tum gubernator sopus;
 Parce gaudere oportet, & sensum queri,
 Totam quia vitam miscet dolor & gaudium. 10

C

(74) FAB.

(74) FAB. XVII.

Canum legati ad Iovem.

Canes legatos olim misere ad Iovem,
 Melioris vitæ tempus oratum suæ,
 Ut sese abriperet hominum contumeliis,
 Furfuribus sibi conspersum quod panem darent,
 Fimoque turpi maximam explerent famem. 5
 Profecti sunt legati non celeri pede,
 Dum naribus scrutantur escam in stercore.
 Citati non respondent. Vix tandem invenit
 Eos Mercurius, & turbatos attrahit.
 Tum vero vultum magni ut viderant Iovis, 10
 Totam timentes concacarunt regiam.
 Propulsi vero fustibus, vadunt foras:
 Vetat dimitti magnus illos Iupiter.
 Mirati, sibi legatos non revertier,
 Turpe æstimantes aliquid commissum a suis, 15
 Post aliquod tempus alios adscribi iubent.
 Rumor legatos superiores prodidit.
 Timentes rursus aliquid ne simile accidat,
 Odoře canibus anum, sed multo, replent,
 Mandata dant, legati mittuntur, statim 20
 Adeunt. Rogantes aditum, continuo impetrant.
 Confedit genitor tum deorum maximus,
 Quassatque fulmen; tremere cæpere omnia.
 Canes confusi, subito quod fuerat fragor,
 Repente odorem mixtum cum merdis cacant. 25
 Reclamant omnes, vindicandam iniuriam.
 Sic est locutus ante pœnam Iupiter:

Non

Non e
 Nec e
 Sed l
 Non v
 Ne ve
 Illi au
 Nunq
 Ita nu
 Novu

Qui
 Sinuq
 Namq
 Hanc
 Respo

Vulp
 A
 Perven
 Custo
 Hunc
 Des p
 Quam
 Respo

Non est legatos regis non dimittere,
 Nec est difficile, pœnas culpæ imponere.
 Sed hoc feretis pro iudicio præmium: 30
 Non vero dimitti, verum cruciari fame,
 Ne ventrem continere non possint suum.
 Illi autem, qui miserunt vos tam futiles,
 Nunquam carebunt hominis contumelia.
 Ita nunc legatos expectant & posteri; 35
 Novumque venire qui videt, culum olfacit.

(75) FAB. XVIII.

Homo & colubra.

10 **Q**ui fert malis auxilium, post tempus dolet.
 Gela rigentem quidam colubram sustulit,
 Sinuque fovit, contra se ipse misericors.
 Namque ut refecta est, necuit hominem protinus.
 Hanc alia cum rogaret causam facinoris,
 15 Respondit: ne quis discat prodesse improbis.

(76) FAB. XIX.

Vulpis & draco.

20 **V**ulpis cubile fodiens, dum terram eruit,
 Agitque plures altius cuniculos:
 Pervenit ad draconis speluncam ultimam;
 Custodiebat qui thesauros abditos.
 Hunc simul adspexit: oro, ut imprudentiæ 5
 25 Des primum veniam; deinde, si pulchre vides,
 Quam non conveniens aurum sit vitæ meæ,
 Respondeas clementer: quem fructum capis

C 2

Hoc

Hoc ex labore, quodve tantum est præmium,
 Ut careas somno, & ævum in tenebris exigas? 10
 Nullum, inquit ille: verum hoc a summo mihi
 Iove attributum est. Ergo nec fumis tibi,
 Nec ulli donas quidquam? Sic fati placet.
 Nolo irascaris, libere si dixerò:
 Diis est iratis natus, qui est similis tibi.

FAB. (77).

Poeta.

Abiturus illuc, quo priores abierunt,
 Quid mente cæca miserum torques spiritum?
 Tibi dico, avare, gaudium heredis tui,
 Qui tute superos, ipsum te fraudas cibo,
 Qui tristis audis musicum citharæ sonum, 5
 Quem tibi arum macerat iocunditas,
 Opsoniorum pretia cui gemitum exprimunt:
 Qui, dum quadrantes adgeras patrimonio,
 Cælum fatigas sordido periurio;
 Qui circumcidis omnem impensam funeris, 10
 Libitina ne quid de tuo faciat lucrum.

FAB. XX.

Phædrus.

Quid iudicare cogitet livor modo,
 Licet dissimulet, pulchre tamen intelligo.
 Quidquid putabit esse dignum memoria,
 Aesopi dicet; si quid minus adiserit,
 A me contendet fictum quovis pignore. 5

Quem

Quem
 Sive h
 Inven
 Sed ex

Hon
 S
 Quo p
 Circu
 Merce
 Hoc g
 Venir
 5 (Erat
 Adfce
 Simul
 Hi zo
 Subsic
 10 Simon
 Mecu

Quin
 Præde
 Nudo
 Antiq
 Hic li
 Simon
 5 Eratq

10 Quem volo refelli iam nunc responso meo;
 hi Sive hoc ineptum, sive laudandum est opus,
 Invenit ille, nostra perfecit manus.
 Sed exsequamur cœptum propositi ordinem.

(78) FAB. XXI.

Naufragium Simonidis.

Homo doctus in se semper divitias habet.
 Simonides, qui scripsit egregium melos,
 Quo paupertatem sustineret facilius,
 Circuire cœpit urbes Asiæ nobiles,
 Mercede accepta laudem victorum canens.
 Hoc genere quæstus postquam locuples factus est,
 Venire in patriam voluit cursu pelagio.
 5 (Erat autem natus, ut aiunt, in Cea insula)
 Adscendit navem, quam tempestas horrida
 Simul & vetustas medio dissolvit mari. 10
 Hi zonas, illi res pretiosas colligunt;
 Subsidium vitæ. Quidam curiosior,
 10 Simonide, tu ex opibus nil sumis tuis?
 Mecum, inquit, mea sunt cuncta. Tunc pauci
 enatant,
 Quin plures onere degravati perierunt. 15
 Prædones adsunt, rapiunt, quod quisque extulit,
 Nudos relinquunt. Forte Clazomene prope
 Antiqua fuit urbs, quam petierunt naufragi;
 Hic litterarum quidam studio deditus,
 Simonidis qui sæpe versus legerat, 20
 5 Eratque absentis admirator maximus,
 quem

Sermone ab ipso cognitum cupidissime
 Ad se recepit; veste, nummis, familia
 Hominem exornavit. Ceteri fabulam suam
 Portant, rogantes victum. Quos casu obviis 25
 Simonides ut vidit: dixi, inquit, mea
 Mecum esse cuncta; vos quod rapuistis, perit.

(79) FAB. XXII.

Mons parturiens.

Mons parturibat, gemitus immanes ciens;
 Eratque in terris maxima expectatio.
 At ille murem peperit. Hoc scriptum est tibi,
 Qui, magna cum minaris, extricas nihil.

(80) FAB. XXIII.

Formica & musca.

Formica & musca contendebant acriter,
 Quæ pluri esset. Musca sic cepit prior:
 Conferre nostris tu potes te laudibus?
 Ubi immolatur, exta prægusto deum,
 Moror inter aras, templa, perlustro omnia. 5
 In capite regis sedeo, cum visum est mihi,
 Et matronarum casta delibo oscula,
 Labore nihil, atque optimis rebus fruor.
 Quid horum simile tibi contingit, rustica?
 Est gloriosus sane convictus deum, 10
 Sed illi, qui invitatur, non qui invisus est.
 Reges commemoras, & matronarum oscula;
 Ego granum in hiemem cum studiose congero,

Te

Te cin
 Aras f
 Nihil
 Super
 Aesta
 Mori
 Me co
 Satis
 Fal
 Eorun
 Et qu

Q
 A fu
 Sin
 Vite
 Certo
 Exig
 Ufus
 Atqu
 Aud
 Opu
 Acc
 Illi,
 Ver
 Ad
 Hod

Te circa murum video pasci stercore.
 Aras frequentas, nempe abigeris, quo venis. 15
 Nihil laboras; ideo, cum opus est, nil habes.
 Superba iactas, tegere quod debet pudor.
 Aestate me laceffis; cum bruma est, files.
 Mori contractam cum te cogunt frigora,
 Me copiosa recipit incolumem domus. 20
 Satis profecto retudi superbiam.

Fabella talis hominum discernit notas
 Eorum, qui se falsis ornant laudibus,
 Et quorum virtus exhibet solidum decus.

(81) FAB. XXIV.

Simonides a diis servatus.

Quantum valerent inter homines literæ,
 Dixi superius: quantus nunc illis honos
 A superis sit tributus, tradam memoriæ.
 Simonides idem ille, de quo retuli,
 Victoris laudem euidam Pythæ ut scriberet, 5
 Certo conduxit pretio: secretum petiit.
 Exigua cum frenaret materia impetum,
 Usus poëta, ut moris est, licentia,
 Atque interposuit gemina Ledaë sidera,
 Auctoritatem similis referens gloriæ. 10
 Opus adprobavit: sed mercedis tertiam
 Accepit partem. Cum reliquum posceret,
 Illi, inquit, reddent, quorum sunt laudis duæ;
 Veram, ut ne irate dimissum te sentiam,
 Ad cœnam mihi promitte, cognatos volo. 15
 Hodie invitare, quorum es in numero mihi.

C 4

Frau-

Fraudatus quamvis, & dolens iniuria,
 Ne male dimissus gratiam corrumperet,
 Promisit. Rediit hora dicta, recubuit.
 Splendebat hilare poculis convivium; 20
 Magno adparatu lata resonabat domus;
 Repente duo cum iuvenes, sparsi pulvere,
 Sudore multo diffuentes, corpore
 Humanam supra formam, cuidam servulo
 Mandant, ut ad se provocet Simonidem, 25
 Illius interesse ne faciat moram.
 Homo perturbatus excitat Simonidem.
 Unum promorat vix pedem triclinio;
 Ruina cameræ subito oppressit ceteros;
 Nec ulli iuvenes sunt reperti ad ianuam. 30
 Ut est vulgatus ordo narratæ rei,
 Omnes scierunt Numinum præsentiam
 Vati dedisse vitam mercedis loco.

F A B. XXV.

Poeta.

Superfunt mihi quæ scribam, sed parco sciens;
 Primum esse ne tibi videar molestior,
 Distinguit quem multarum rerum varietas;
 Dein si quis eadem forte conari velit,
 Habere ut possit aliquid operis residui. 5
 Quamvis materiæ tanta abundet copia,
 Labori faber ut desit, non fabro labor.
 Brevitati nostræ præmium ut reddas, peto,
 Quod es pollicitus: exhibe votis fidem,

Nam

Nam
 Et ho
 Quo
 Si cit
 Fruan
 Lang
 Auxi
 Frustr
 Cum
 Et m
 Stultu
 Procl
 Sape
 Quan
 Tuæ
 Simil
 Dece
 Et gr
 Exce
 Sed d
 Integ
 A no
 Qui f
 Ego,
 Palan
 Dum

Nam vita morti propior est quotidie; 10
 Et hoc minus perveniet ad me muneris,
 Quo plus consumet temporis dilatio:
 Si cito rem perages, usus fiet longior,
 Fruar diutius, si celerius cæpero.
 Languentis ævi dum sunt aliquæ reliquæ, 15
 Auxilio locus est: olim senio debilem
 Frustra adiuvaré bonitas nitetur tua,
 Cum iam deserit esse beneficium utile,
 Et mors vicina flagitabit debitum.
 Stultum admovere tibi preces existimo, 20
 Proclivis ultro cum sit misericordia.
 Sape impetravit veniam confessus reus,
 Quanto innocenti iustius debet dari?
 Tuæ prius sunt partes, aliorum dein:
 Similique gyro venient aliorum vices. 25
 Decerne quod religio, quod patitur fides,
 Et gratulari me fac iudicio tuo.
 Excedit animus, quem proposuit, terminum,
 Sed difficulter continetur spiritus,
 Integritatis qui sinceræ conscius, 30
 A noxiorum premitur insolentiis.
 Qui sint, requirés? adparebunt tempore.
 Ego, quondam legi quam puer sententiam,
 Palam mutire plebeio piaculum est,
 Dum fanitas constabit, pulchræ meminero.

PHAEDRI
FABULARUM
LIBER QUINTUS.

P O E T A.

Cum destinassem operis habere terminum
 In hoc, ut aliis esset materiae satis,
 Consilium tacito corde damnavi meum.
 Nam si quis talis etiam est tituli artifex
 Quo pacto divinabit, quidnam omiserim,
 Ut illud ipsum cupiat famam tradere:
 Suae cuique cum sit animi cogitatio,
 Colorque proprius? Ergo non levitas mihi,
 Sed certa ratio, causam scribendi dedit.
 Quare, Particulo, quoniam saperis fabulis, 10
 Quas Aesopeas, non Aesopi nomino;
 Quasi paucas ostenderit, ego plures differo,
 Usus vetusto genere, sed rebus novis,
 Quarum libellum dum vacive perleges,
 Hunc obrectare si volet malignitas, 15
 Imitari dum non possit, obrectet licet.
 Mihi parva laus est, quod tu, quod similes tui,
 Vestras in chartas verba transferis mea,
 Dignumque longa iudicatis memoria.
 Inlitteratum plausum nec desidero. 20

IDEM

Aesop
 Aucto
 Ut qu
 Qui p
 Si ma
 Trito
 Adeo
 Invidi
 Sed i

Der
 Ut m
 Felici
 Illam
 Tacit
 Quin
 Ne d
 In qu
 Quas
 Et ad
 Ungu
 Venie
 Hunc
 Quism

IDEM POETA.

Aesopi nomen scibi interposuero,
 Cui reddidi iam pridem, quidquid debui,
 Auctoritatis esse scito gratia:
 Ut quidam artifices nostro faciunt seculo,
 Qui pretium operibus maius inveniunt, novo 5
 Si marmoris adscripserunt Praxitilem suo,
 Trito Myronem argento. Fabula exaudiant
 Adeo facatæ. Plus vetustis nam faver
 Invidia mordax, quam bonis presentibus.
 Sed iam ad fabellam talis exempli feror. 10

(82) FAB. I.

Demetrius & Menander.

Demetrius, Phalereus qui dictus est,
 Athenas occupavit imperio improbo.
 Ut mos est vulgi, passim & certatim ruunt:
 Feliciter subelamant. Ipsi principes
 Illam osculantur, qua sunt oppressi manum, 5
 Tacite gementes tristem fortuna vicem.
 Quin etiam residues & sequentes otium,
 Ne defuisse noceat, repunt altimi:
 Inquis Menander, nobilis comediis,
 Quas, ipsum ignorans, legerat Demetrius, 10
 Et admiratus fuerat ingenium viui.
 Unguento delibutus, vestitus adfluens,
 Veniebat gressu delicato & languido:
 Hunc ubi tyrannus vidit extremo agmine:
 Quisnam cinædus ille in conspectu meo 15

Audet venire? Responderunt proximi:
Hic est Menander scriptor. Mutatus statim,
Homo, inquit, esse non potest facetior.

(83) FAB. II.

Viatores & latro.

Duo quum incidissent in latronem milites,
Unus profugit; alter autem restitit,
Et vindicavit sese forti dextera.

Latrone occiso, timidus adcurrit comes,
Stringitque gladium, dein, reiecta penula,
Cedo, inquit, illum, iam curabo sentiat,
Quos adtentarit. Tunc qui depugnauerat: 5
Vellem istis verbis saltem adiuvises modo,
Constantior fuisset, vera existimans:
Nunc conde ferrum, & linguam pariter futilem,
Ut possis alios ignorantem fallere.
Ego, qui sum expertus, quantis fugias viribus, 10
Scio, quod virtuti non sit credendum tuæ.

Illi adsignari debet hæc narratio,
Qui re secunda fortis est, dubia fugax.

(84) FAB. III.

Calvus & musca.

Calvi momordit musca nudatum caput,
Quam opprimere captans, alapam sibi duxit
gravem;

Tunc illa irridens: punctum volucris parvulæ
Voluisti morte ulcisci: quid facies tibi,
Iniuriæ qui addideris contumeliam? 5

Respondit; mecum facile redeo in gratiam,

Quia

Quia
Sed t
Qua
Opte
Ho
Qui
Illun

Q
Afel
Qua
Tuu
Nifi
H
Peri
Sed
Nun
Mai
P

P
Ad p
F
Prop

Quia non fuisse mentem lædendi scio.
 Sed te, contemti generis animal improbum,
 Quæ delectaris bibere humanum sanguinem,
 Optem necare vel maiore incommodo. 10

Hoc argumentum veniam inage dari docet,
 Qui casu peccat, quam qui consilio est nocens.
 Illum esse quavis pœna dignum iudico.

(85) FAB. IV.

Homo & asinus.

Quidam immolasset verrem cum sancto Herculi,
 Cui pro salute votum debebat sua,
 Afello iussit reliquias poni hordei.
 Quas adspersus ille, sic locutus est:
 Tuum libenter prorsus adpoterem cibum, 5
 Nisi, qui nutritus illo est, iugulatus foret.

Huius respectu fabulæ deterritus,
 Periculosum semper vitavi lucrum,
 Sed dicis, qui rapuere divitias, habent.
 Numeremus, agedum, qui deprensi perierint: 10
 Maiorem turbam punitorum reperies.

Paucis temeritas est bono, multis malo.

(86) FAB. V.

Scurra & rusticus.

Pravo favore labi mortales solent,
 Et, pro iudicio dum stant erroris sui,
 Ad pœnitendum rebus manifestis agi.

Facturus ludos quidam dives nobiles,
 Proposito cunctos invitavit præmio,

C 7

Quam

Quam quisque posset, ut novitatem ostenderet.
 Venere artifices laudis ad certamina.
 Quos inter scurra, notus urbano sale,
 Habere dixit se genus spectaculi,
 Quod in theatro numquam prolatum foret. 10
 Dispersus rumor civitatem concitat,
 Paulo ante vacua turbam deficiunt loca,
 In scena vero postquam solus constitit,
 Sine adparatu, nullis adiutoribus,
 Silentium ipsa facit expectatio. 15
 Ille in sinum repente demisit caput,
 Et sic porcelli vocem est imitatus sua,
 Verum ut subesse pallio contenderent,
 Et excuti iuberent. Quo facto, simul
 Nihil est repertum, multis onerant laudibus, 20
 Hominemque plausu prosequuntur maximo.
 Hoc vidit fieri rusticus. Non mehercule
 Me vincet, inquit: & statim professus est,
 Idem facturum melius se postridie.
 Fit turba maior: iam favor mentes tenet, 25
 Et derisuri, non spectaturi, sedent.
 Uterque prodit; scurra degrunnit prior,
 Movetque plausus, & elismores suscitatur.
 Tunc simulans sese vestimentis rusticus
 Porcellum obtegere, (quod faciebat scilicet, 30
 Sed, in priore quia nil compererat, latens)
 Pervellit aurem vero, quem celaverat,
 Et cum dolore vocem naturæ exprimit.
 Adclamat populus, scurram multo similis
 Imitatum, & cogit rusticum trahi foras. 35
 At

At ill
 Turp
 Est,

A d
 Sed t
 Immo
 Parti
 Latin
 Si no
 Quæ
 Quas

Inv
 A
 Eia,
 Oste
 Sup
 Carb
 Q

U

At ille profert Ipsum porcellum e sinu,
Turpenque aperto pignore errorem probans;
Et, hinc declarat, quales sitis iudices.

Poeta.

Adhuc supersunt multa, quæ possim loqui,
Et copiosa abundat rerum varietas; 40
Sed temperatæ suaves sunt argutia:
Immodicæ offendent. Quare, vir sanctissime,
Particulo, chartis nomen victurum meis,
Latinis dum manebit præsum litteris,
Si non ingenium, certe brevitatem adproba, 45
Quæ commendari tanto debet iustius,
Quanto poetæ sunt molesti validius.

(87) FAB. VI.

Duo calvi.

Invenit calvus forte in trivio pectinem,
Accessit alter, æque defectus pilis:
Eia, inquit, in commune, quodcumque est lucrî.
Offendit ille prædam, & adiecit simul:
Superum voluntas favit; sed, fato invidio 5
Carbonem, ut aiunt, pro thesauro invenimus.
Quem spes delusit, huic querela convenit.

(88) FAB. VII.

Princeps tibicen.

Ubi vanus animus, aura captus frivola,
Adripuit insolentem sibi fiduciam,

Facile

Facile ad dirisum stulta levitas ducitur.

Princeps tibicen notior paullo fuit,
Operam Bathyllo solitus in scena dare.

Is forte ludis (non satis memini quibus)

Dum pegma rapitur, concidit casu gravi

Nec opinans, & sinistram fregit tibiam,

Duas quum dextras maluisset perdere.

Inter manus sublatus, & multum gemens 10

Domum refertur. Aliquot menses transeunt,

Ad sanitatem dum venit curatio.

Ut spectatorum mos est, & lepidum genus,

Desiderari cœpit cuius statibus

Solebat excitari saltantis vigor; 15

Erat facturus ludos quidam nobiles,

Et incipiebat princeps ingredier. Eum

Adducit pretio, precibus, ut tantummodo

Ipsa ludorum ostenderet sese die.

Qui simul advenit, rumor de tibicine 20

Fremit in theatro: quidam adfirmant mortuum,

Quidam in conspectum proditurum sine mora.

Aulæ missæ, devolutis tonitribus,

Dii sunt locuti more translatitio.

Chorus reducto tunc, & notum canticum 25

Imposuit, cuius hæc fuit sententia:

Lætare incolumis, Roma, salvo principe.

In plausus consurrectum est. Iactant basia.

Tibicen gratulari fautores putat;

Equester ordo stultum errorem intelligit; 30

Magnoque risu canticum repeti iubet,

Iteratur illud. Homo meus se in pulpito

Totum

Totu

Roga

Ut v

Princ

Nive

Supe

Ab u

C

Que

Non

Occ

Effe

Fin

A

Mo

Tac

C

Totum prosternit: plaudit iuludens eques;

Rogare populus hunc coronam existima:

5 Ut vero cuneis notuit res omnibus,

35

Princeps ligato crure nivea fascia,

Niveisque tunicis, niveis etiam calcceis,

Superbiens honore divinae domus,

Ab universis capite est protrusus foras.

(89) FAB. VIII.

Occasio depicta.

15 **C**ursu volucris, pendens in novacula,

Calvus, comosa fronte, nudo corpore,

Quem si occuparis, teneas: elapsum semel

Non ipse possit Iupiter reprehendere;

Occasionem rerum significat brevem.

5

Effectus impediret ne segnis mora,

20 Finxere antiqui talem effigiem temporis.

(90) FAB. IX.

Taurus & vitulus.

25 **A**ngusto in aditu taurus luctans cornibus,

Cum vix intrare possit ad praesepia,

Monstrabat vitulus, quo se pacto plecteret.

Tace, inquit, ante hoc novi, quam tu natus es.

30 Qui doctiorem emendat, sibi dici putet.

5

(91) FAB.

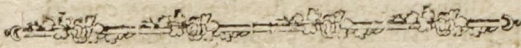
(91) FAB. X.

Venator & canis.

Adversus omnes fortis veloces feras
 Canis cum domino semper fecisset satis,
 Languere cepit annis ingravantibus;
 Aliquando obiectus hispidi pugnae suis
 Adripuit aurem: sed cariosis dentibus
 Predam dimisit. Hinc tum venator dolens
 Canem obiurgabat. Cui latrans contra senex:
 Non te destituit animus, sed vires mea.
 Quod fuimus, laudas; iam damnas, quod non
 sumus.

Hoc cur, Philete, scripserim; palehs vides. 10

APPEN-

APPENDIX
FABULARUM

A
MARQUARDO GUDIO
EX MANUSCRIPTO DIVIONENSI
DESCRIPTARUM.

FAB. I.

Milvus aegrotans.

Multos cum menses aegrotasset milvus,
Nec iam videret esse vitæ spem suæ;
Matrem rogabat, sancta circuiret loca,
Et pro salute vota faceret maxima.
Faciam, inquit, fili; sed, opem ne non impetrem, 5
Vehementer vereor; sed qui delubra omnia
Vastando, cuncta polluisti altaria,
Sacrificiis nullis parens, nunc quid vis regem?

FAB. II.

Lepores vitæ pertesi.

Qui sustinere non potest suum malum,
Alios inspiciat, & dicat tolerantiam.

Ali-

Aliquando in silvis strepitu magno conciti
 Lepores clamant, se propter adfidos motus
 Finire velle vitam. Sic quemdam ad lacum 5
 Venerunt, miseri quo se præcipites darent.
 Adventu quorum postquam ranz territæ
 Virides in algas misere fugientes rutunt:
 Heu, inquit unus, sunt & alii, quos timor
 Vexat malorum. Ferte vitam, ut ceteri. 10

FAB. III.

Vulpis & Iupiter.

Naturam turpem nulla fortuna obtegit.
 Humanam in speciem cum vertisset Iupiter
 Vulpem, regali pellex ut sedit throno,
 Scarabeum vidit prorepentem ex angulo,
 Notamque ad prædã celeri protuluit gradu. 5
 Superi risere, magnus erubuit pater,
 Repudiatam turpemque pellicem expulit;
 His profecutus: vive, quo digna es, modo,
 Quæ nostris uti meritis digne non potes.

FAB. IV.

Leo & mus.

Ne quis minores lædat, fabula hæc monet.
 Leone in silva dormiente, rustici
 Luxuriabant mures, & unus ex iis
 Super cubantem casu quodam transit;
 Expergefactus miserum leo celeri impetu 5
 Adripuit; ille veniam sibi dari rogat,
 Supplex

Supp
 Hoc
 Igno
 Leo
 Capt
 Rug
 Mus
 Ben
 Mox
 Luft
 Ner
 Sic

Pe
 Mar
 Firm
 Acc
 Cæp
 Dun
 Dix

M
 Lin

Supplex fatetur peccatum imprudentiæ.
 Hæc rex ulcisci gloriosum non putans,
 Ignovit & dimisit. Post paucos dies
 Leo, dum vagatur noctu, in foveam decedit. 10
 Captum ut se agnovit laqueis, voce maxima
 Rugire cœpit; cuius immanem ad sonum
 Mus subito accurrens: non est, quod timeas, ait,
 Beneficio magno gratiam reddam parem.
 Mox omnes artus, artuum & ligamina 15
 Lustrare cœpit, cognitosque dentibus
 Nervos rodendo laxat ingenia artuum.
 Sic captum mus leonem filvis reddidit.

FAB. V.

Homo & arbores.

Pereunt, suis auxilium qui dant hostibus.
 Facta bipenni quidam ab arboribus petit,
 Manubrium ut darent e ligno, quod foret
 Firmum: iusserunt omnes oleastrum dari.
 Accepit munus: aptans ut manubrium 5
 Cœpit securi magna excidere robora,
 Dumque eligebat, quæ vellet, sic fraxino
 Dixisse fertur quercus: merito cadimur.

FAB. VI.

Mus & rana.

Mus, quo transire posset flumen facilis,
 Auxilium ranae petit. Hæc muris adligat
 Lino priorem crus ad posterius pedem.

Annem

Annem natantes vix medium devenerant,
 Cum rana, subito fundum fluminis petens,
 Se mergit, muri ut vitam eriperet perfide. 5
 Qui dum, ne mergeretur, tendit validius;
 Prædam conspexit milvûs propter volans,
 Muremque fluctuantem rapuit unguibus,
 Simulque ranam colligatam sustulit.
 Sic sæpe intereunt, aliis meditantes necem.

FAB. VII.

Galli duo & accipiter.

Gallus cum gallo sæpe pugnam conferens,
 Accipitrem victus iudicem litis petit.
 Hic, ambo si venirent, mente concipit
 Spem devorandi, qui exhiberet se prior.
 Mox cum venisse, causam ut orarent suam, 5
 Vidit, prehendit illum, qui primus forum
 Deduxit ad suum litem. Ille clamitat,
 Ne plectar ego, sed ille, qui fugam petit.
 Cui ales, hodie ne te credas unguibus
 Possè eripi meis; quos alteri dolos 10
 Tendebas, æquum te nunc est ipsum pati.
 Qui sæpe tractat aliorum secum necem,
 Ignorat, triste quid sibi fatum paret.

FAB. VIII.

Cochlea & simius.

Amore tacta speculi inventi cochlea,
 Fulgentis orbem scandens, cœpit lingere,
 Nil

5 Nil illi melius contulisse se putans,
 Quam si splendorem commacularet sordibus.
 Ut inquinatum vidit speculum simius,
 Qui se calcari talibus permisisset,
 Meretur, inquit, tale dedecus pati.

5

Hæc illis est fabella scripta feminis,
 Ineptis quæ se iungunt & stultis viris.

FAB. IX.

Mus urbanus & rusticus.

5 **H**ospitio quondam mus urbanus rustici
 Exceptus, vili glande cœnat in cavo.
 Induxit precibus post, ut urbem rusticus
 Cellamque intraret plenam rebus optimis.
 In qua dum variis persruuntur reliquiis,
 Impulso venit ostio cellarius.

5

Quo mures diffugiunt strepitu perterriti,
 Et notis faciie urbanus se condit cavis;
 At miser, ignota trepidans rusticus domo,
 Timensque mortem, per parietes curstat.

10

10 Ut, quæ volebat, sustulit cellarius,
 Clausitque limen, iterum urbanus rusticum
 Hortatur; ille perturbatis sensibus,
 Vix, inquit, possum capere præ metu cibum.
 Putasne, veniet ille? Quid tantum times,
 Urbanus inquit? age, fruamur ferculis,
 Quæ frustra rure quæras. Contra rusticus:
 Tu, qui timere nescis, fruiere his omnibus;
 At me securum pascat glans & liberum.

15

In

In pauperte tutum praestat vivere,
Quam divitiarum carpi sollicitudine.

20

FAB. X.

Afinus domino blandiens.

Blandiri domino afellus ut vidit suo
Canem, & de mensa saturari quotidie,
Et frustra largiter iactari a familia,
Sic est locutus; si canem immundissimum
In tantum dominus & familia diligit, 5
Quid me futurum, si par illi fecero
Officium, multo qui sum melior hoc cane,
Rebusque pluribus utilis & laudabilis?
Alor qui sanctæ fontibus puris aquæ,
Ciboque numquam soleo pasci sordido. 10
Sum sane catulo dignior vita frui
Beatiore, honorem & summum consequi.
Afellus hæc dum secum, stabulum conspicit
Intrare dominum: quare accurrens ocyus,
Rudensque profilit, & humeris ambos pedes 15
Imponit, osque lingua cæpit lambere,
Vestemque scindens scindens unguis, gravi
Herum fatigat, stulte blandus, pondere.
Clamore domini concitatur familia;
Fustesque & saxa passim adripiens obvia, 20
Rudentem mulctat; & mox membris debilem
Fractisque coxis, domini lapsum a corpore,
Semianimum tandem deiicit ad praesepia.

Fabella,

20 Fabella, ineptus ne se invitis ingerat,
Melioris aut adfectet officium, docet. 25

FAB. XI.

Grus, cornix, & dominus.

5 **F**ædus iurata grus & cornix iunxerant,
Cornicem grus ab avibus ut defenderet;
Cornix futura, ut grus caveret, diceret.
Hinc cum frequenter ad cuiusdam rustici
Agrum volarent, atque evellerent fata 5
Radicitus; agri dominus vidit, & dolens,
Saxum da, clamat, quo feriam gruem, puer.
Cornix ut audit, illico monet gruem,
Sibi quæ cavet. Alia dein die audiens
Cornix, petentem saxum: rursus commonet 10
Gruem, ut vitaret sedulo periculum.
Avem divinam suspicatus rusticus,
Audire iussa; puero, si, inquit, dixero
Offam da, tu mihi clam lapidem porrige.
Grus venit, ille puerum offam iubet dare; 15
At ille lapidem, quo ferit gruem, dedit;
Et crura fregit. Vulneratus grus ait:
Divina cornix, ubi nunc auspicia tua?
Cur non monere socium, ut deieraveras,
Properasti, tale ne mihi veniret malum? 20
Respondit illa, non meretur ars mea
Culpari, sed dolosa sunt bilinguium
Consilia, qui aliud dicunt, atque aliud agunt.
Promissis ducunt qui imperitos subdolis,
Mox fictis causis haud desistunt ludere. 25

D

FAB.

F A B. XII.

Aves & hirundo.

Aves in unum cum devenissent locum,
 Viderunt hominem feminantem linum agro.
 Quod ut pro nihilo habere hirundo intelligit,
 Sic convocatas adlocuta traditur:
 Hinc nobis instat omnibus periculum, 5
 Si semen ad maturitatem venerit.
 Aves risere. Germinavit ut vero seges,
 Hirundo rursus, instat perniciēs, ait;
 Adeste, germen eruamus noxium,
 Ne, si mox crescat, inde fiant retia, 10
 Et nos possimus artibus humanis capi.
 Ridere pergunt verba aves hirundinis,
 Consilium & spernunt stulte prudentissimum.
 At illa cauta, ad hominem se mox contulit,
 Ut tuta tignis nidum suspendat suum. 15
 Sed, quæ salubre monitum aves despexerant,
 De lino factis captæ pereunt retibus.

F A B. XIII.

Perdix & vulpis.

Resedit alta quondam perdix arbore,
 Advenit vulpis: deinde sic cæpit loqui:
 O quanta vultus species est, perdix, tui!
 Coralla rostrum, crura vincunt purpura
 Fulgorem. At si dormires, quanto pulcrior 5
 Effes. Ut stulta clausit oculos, illico

Rapid

Rapit credentem vulpis. Illa fletibus
 Hæc mixta gravibus verba supplex edidit.
 Per o tuarum, vulpis, artium decus,
 Ut ante, quæso, nomen proferas meum; 10
 Sic devorabis. Vulpis, ubi voluit loqui,
 Aperuit os: at perdix evasit necem.
 Decepta vulpis, quid opus erat loqui mihi?
 Respondet perdix, & dormire quid mihi
 Erat necesse, somnus cui non venerat? 15
 Hæc illis, qui loquuntur, ubi nil est opus,
 Et qui vigilare cum necesse, dormiunt.

FAB. XIV.

Afellus, bos, & volucres.

Afellus & bos uno sociati iugo
 Plaustrum trahebant: bos, dum tendit va-
 lidius,
 Confregit cornu. Afellus nil levaminis
 Sentire iurat se a consorte debili.
 Laborem intendens, cornu rumpit alterum, 5
 Terræque tandem bos procumbit mortuus.
 Asinum bubulcus carne mox onerat bovis,
 Qui plagas inter mille ruptus concidit,
 Et exspiravit, media collapsus via.
 Ad prædam volucres convolantes inquirunt: 10
 Si te precanti mitem exhibuisses bovi,
 Non immaturo pasceres nos funere.

FAB. XV.

Leo & pastor.

Errans in silva spinam calcavit leo,
 Mox ad pastorem cauda venit blandiens;
 Ne perturberis, imploro supplex opem,
 Non prædam quæro. Ponit in gremio pedem
 Homo sublatum, &, eximens spinam, gravi 5
 Levat dolore. Redit hinc in silvas leo.
 Falso post tempus accusatus crimine
 Pastor damnatur, atque ludis proximis
 Ieiunis proiici iubetur bestiis.
 Emissæ dum discursitant passim feræ, 10
 Agnovit hominem, qui medicinam fecerat,
 Leo, & sublatum rursus in gremio pedem
 Pastori ponit. Rex ut cognovit, statim
 Silvis leonem, pastorem reddit suis.

FAB. XVI.

Culex & taurus.

Culex cum taurum provocasset viribus,
 Cuncti venerunt populi, ut pugnam cerne-
 rent.
 Culex tum; satis est, quod venisti cominus:
 Nam parvus mihi, iudicio sum magnus tuo.
 Hinc se per auras penna sustulit levi, 5
 Lusitque turbam, & tauri destituit minas.
 Quod si fuisset validæ cervicis memor,
 Et taurus hostem contempsisset sordidum,
 Fuisset

Fuisset vana inertis gloriatio.

Amittit famam, qui se indignis comparat. 10

FAB. XVII.

Equus & Asinus.

5 **A**sello sonipes phaleris occurrit tumens,
Et lassus, multo tardius quod pondere
Viam dedisset transeunti; vix, ait,
Me teneo, quin te sauis calcibus exteram.
Tacuit asellus, gemitu testatus deos: 5

Equus, currendo ruptus parvo in tempore,
Ad villam mittitur. Hunc onustum stercore
10 Ut vidit asinus, tali derisit ioco.

Quo, gloriose, phaleras has quondam tibi,
15 Modo ad despectam qui redisti miseriam? 10

Felix ne spernat, dubiæ fortis immemor,
Humilem, cum quid futurus ipse, nesciat.

FAB. XVIII.

Volucres, quadrupedes & vespertilio.

ne- **B**ellum gerebant volucres cum quadrupedibus,
Et vincebantur versa victores vice.

At vespertilio, dubios eventus timens,
Ad illos semper, quos superasse viderat,
5 Se conferebat. In pacem cum pristinam 5
Redissent, fraus utrique generi adparuit;
Damnatus ergo tam pudendo crimine,
Lucem refugiens, atris posthac condidit

Se tenebris, sola noctibus semper volans.

Qui se duabus venditabit partibus,
Utrisque ingratus vitam deget turpiter.

10

FAB. XIX.

Luscinius, accipiter & auceps.

Accipiter in lusciniū nido dum sedet,
Aurito insidians, illic pullōs invenit;
Mater, periclo mota prolis, advolat,
Supplexque, pullis ut parcat suis, rogat.
Accipiter, quod vis, inquit, faciam, si bona 5
Cantabis voce carmen modulatum mihi.

At illa, quamvis excideret animus, tamen
Metu parebat, & coacta cantitat
Luctuque plena. Prædam qui captaverat
Accipiter, inquit, non tu cantasti bene, 10
Et unam ex pullis adprehendit unguibus;
Cæpitque devorare. Ex diverso venit
Auceps, & calamo clam crescente, perfidam
Visco contingit, atque in terram detrahit.

Quicumque fraudes alii tendit subdolas, 15
Timere debet, ne ipse capiatur dolo.

FAB. XX.

Lupus, vulpis & pastor.

Lupus per tempus maximam congesserat
Prædam in cubile, haberet ut cibaria,
Quis plures posset menses otio frui,

Vulpes

10 Vulpes ut novit, ad cubile abit lupi,
 Et voce tremula, an recte frater omnia? 5
 Quod te non vidi filvis venantem tuis,
 Tristem per omnes exegi vitam dies.
 Lupus, livorem postquam agnovit æmula,
 Non tu sollicita huæ causa venisti mea,
 Sed partem ut captes. Fraude quid petas, scio. 10
 Irata vulpis ad ovium pastorem abit,
 Agesne, pastor, inquit, gratias mihi,
 Inimicum si tradidero hodie gregis tui,
 5 Ut numquam sis sollicitus? Pastor, serviam
 Tibi, inquit, tribuam &, quidquid volueris,
 lubens. 15

Cubile monstrat illa pastori lupi;
 Qui clausum protinus peremit lancea,
 Et gaudens de alieno saturavit æmulam.
 10 Ut vero vulpis in venantes incidit,
 Deprehensa, canibus & laniata, sic ait, 20
 Dedi vix alteri malum, & iam punior.
 Timere debet, quisquis alii sustinet
 15 Nocere, peius ipsi ne eveniat malum.

FAB. XXI.

Oves & lupi.

Oves lupique cum certassent prælio,
 Illæ vicerunt, tutæ præsidio canum.
 Lupi legatos mittunt, & iustam petunt

D 4

Hac

Hac lege pacem, ut dederent oves canes,
 Et obliques luporum catulos reciperent. 5
 Oves, æternam sic sperantes gratiam
 Iniri, faciunt, quod poposcerunt lupi.
 Post paullo cum cœpissent ululare catuli,
 Lupi, necari caussantes natos suos,
 Pacemque ruptam ab ovibus, undique impetu 10
 Invadunt facto nudas defensoribus:
 Fidem quæ stultæ quod habuerant hostibus,
 Consilium fera damnant pœnitentia.
 Præsidium, quo quis olim tutus vixerat,
 Si prodat aliis, frustra post desiderat. 15

FAB. XXII.

Simius & Vulpis.

Rogabat vulpem simius, caudæ suæ
 De magnitudine aliquid ut sibi daret,
 Nates velare quo posset turpissimas.
 Quid enim, inquit, cauda tantæ longitudinis
 Prodest? quo tantum pondus per terram trahis? 5
 Cui vulpis, esset quamvis longior,
 Maiorque multo, mallem per terram & lutum,
 Spinasque trahere, quam partem tibi dare,
 Meo ne tegmine videaris pulchrior.
 Avare, te fabella hæc, & locupletes, mo-
 net, 10
 Qui, quamvis superest, nil tamen das pauperi.

FAB.

FAB. XXIII.

Lupus, pastor & venator.

Cum venatorem fugere instantem lupus,
 Et a pastore vilus, qua parte fugeret,
 Et quo se conderet loco, plenus metu
 Omnes per, oro te, bubulce, spes tuas,
 Ne prodas innocentem, cui nihil mali
 Fecisse me, per magnos adiuro deos. 5
 Noli timere, pastor inquit, alteram
 Monstrabo partem. Mox venator advolans,
 Non huc venire, pastor, vidisti lupum;
 Qua parte fugit? cui pastor, venit quidem, 10
 Sed læva fugit, voce dixit maxima;
 At oculis clam designat partem dexteram.
 Non intellexit ille, & festinans abit.
 Lupo tunc pastor: Quas habebis gratias,
 Quod te celarim? Maximas linguæ tuæ, 15
 Lupus, ago, dixit, at oculis fallacibus
 Aeternæ cæcitatem noctis imprecor.
 Qui verbis blandus, fraudem celat pectore,
 Hoc argumento se describi intelligat.

FAB. XXIV.

Homines duo, fallax, verax & simii.

Agentes mendax & simul verax iter,
 In simiorum forte terram venerant;
 E turba ut vidit unus, qui se fecerat
 Regem, teneri iussit illos, seiret ut,

D 5

De

De se quid homines dicerent: simul iubet 5
 Omnes ad stare simios longo ordine,
 Dextra lavaque; sed sibi poni thronum,
 Ut hominum reges quondam facere viderat.
 Mox iustos homines in medium adducit, rogat,
 Qualisnam vobis esse videor, hospites? 10
 Respondit mendax, rex videris maximus.
 Quid hi, quos adparete nunc vides mihi?
 Hi comites, hi legati, & militum duces.
 Mendacio laudatus cum turba sua
 Adulatori munus rex iubet dari. 15
 Hic secum verax, tanta si mendacio
 Sit merces, quanto non ego, dixit, munere
 Donabor, verum si pro more dixerō.
 Hinc ad veracem simius. Et qualis tibi
 Videor, & illi, quos stare ante me vides? 20
 Respondit ille, verus es tu simius,
 Et simii omnes illi, qui similes tui.
 Iratus illum dentibus rex imperat
 Lacerari & unguibus, quod vera dixerat.
 Blandum laudatur a malis mendacium; 25
 Bonis honesta fert exitium veritas.

FAB. XXV.

Homo & leo.

Homo certabat cum leone, fortior
 Quis esset, litisque huius testimonium
 Dum quarunt, ad sepulcrum tandem venerunt.
 Elisis in quo ab homine pictum faucibus

Leo.

Leonem ostendit, argumentum virium. 5
 Leo respondit, humana hoc pictum manu:
 Videres hominem delectum, si pingere
 Leones scirent. Sed ego testimonium
 Dabo virtutis certias. Ad spectaculum
 Induxit hominem; monstrans ubi bona fide 10
 Enectos a leonibus homines, ait,
 Non est colorum testimoniis opus,
 Hic exhibetur vera virtus actibus.
 Colore frustra mendaces uti docet
 Fabella, certa cum datur probatio. 15

FAB. XXVI.

Ciconia, anser & accipiter.

Venisset notum ad stagnum cum ciconia,
 Mergentem invenit se frequenter anserem
 Sub undis; quærit, cur hoc faceret. Ille ait,
 Hæc nobis consuetudo est, & in luto
 Reperimus escam, & accipitris simul impetum 5
 Venientis ad nos tuti sic evadimus.
 Sum multo accipitre fortior, ciconia
 Inquit; amicitiam si vis mecum iungere,
 Illi insultate victor poteris. Credulus
 Et protinus auxilium petens anser, simul 10
 In agrum prodit; illico supervenit
 Accipiter, & comprehensum sævis unguibus,
 Fugiente devorat anserem ciconia.
 Cui anser: qui patrono se tam debili
 Credit, peiore finiri debet nece. 15

FAB.

FAB. XXVII.

Ovis & cornix.

In tergo cornix otiosa considens
 Ovis, tundeat illud rostro: cum diu
 Fecisset, inquit, patiens ovis iniuriæ,
 Hanc si fecisses contumeliam cani,
 Eius latratum haud ferres. At cornix ovi, 5
 Collo tam forti numquam sedeo, nam scio
 Quos debeam laceessere, annis callida;
 Acribus amica, at importuna inermibus.
 Sic me creatum di voluerunt vivere.
 His, qui laceessunt innocentes infirmi, 10
 Vexare fortes metuunt, scripta est fabula,

FAB. XXVIII.

Formica & Cicada.

Hiemis formica grana tempore e cavo
 Trahens siccabat, quæ prudens collegerat
 Aestate. Esuriens hanc, ut aliquid sibi daret,
 Rogat cicada. Cui formica; æstate quid
 Agebas? inquit. Illa, non erat otium, 5
 Ut de futuro cogitarem tempore,
 Errabam cantans per sepes & pascua.
 Ridens formica, & grana referens, sic ait:
 Aestate quæ cantasti, age, salta frigore.
 Piger laboret certo semper tempore, 10
 Ne, cum nil habeat, poscens accipiat nihil.

FAB.

FAB. XXIX.

Equus & Asinus.

Equum rogabat asinus paullulum hordei:
 Libenter, ait; & si superesset, largiter
 Pro dignitate nostra tribuerem tibi:
 Simul sed nostra vespere ad praesepia
 Venero, mox plenum farre sacculum dabo. 5
 Asellus inquit, nunc qui rem parvam negas,
 Quid in maiore te facturum existimem?
 Qui, magna cum promittunt, parva denegant;
 In dando se tenaciores indicant.

FAB. XXX.

Leo senex et vulpis.

Defectus annis, languorem finxit leo.
 Aegrotum ad regem visitandum bestiae
 Plures venerunt; devorat quas protinus.
 Sed cauta vulpis ante speluncam procul
 Stabat salutans regem. Quam rogat leo, 5
 Cur non intraret; video quod vestigia
 Intrantium multa, at nulla exeuntium.
 Cautis prodesse pericula aliorum solent.

FAB.

FAB. XXXI.

Pulex & camelus.

Pulex cameli dorso forte confidens,
 Gravatus multis qui incedebat sarcinis,
 Sibi placebat, longe visus altior.
 Iter cum longum facerent; vespera simul
 Ad stabulum venerunt, pulex leviter statim 5
 Ad terram saliens, ecce, dixit, ocyus
 Descendo, adtritum ne gravem diutius.
 At ille, gratum est, inquit, sed nec pondere,
 Te imposito, me gravari sentire potui,
 Nec, te deiecto, habere quid levaminis. 10
 Qui se sublimi, nullo cum sit ordine,
 Iactat, notatus in despectum devenit.

FAB. XXXII.

Hædus & lupus.

Capella, fætum ut custodiret, exiens
 Pastum, imprudentem monuit hædum, ne
 ostium
 Aperiret, multas quod sciret stabula feras
 Circuire pecorum. Ut abiit, advenit lupus,
 Adsimulans vocem matris, & iubet fores 5
 Sibi referari; ut hædus audivit, lupo,
 Per rimam spectans, inquit, audio sonum
 Matris, sed fallax atque inimicus es mihi;
 Sub voce matris nostrum quæris sanguinem
 Potare,

Potare, & nostra carne satiari. Vale.
 Laus magna natis, obsequi parentibus.

FAB. XXXIII.

Pauper & serpens.

Serpens in adibus cuiusdam pauperis
 Venire semper ad mensam consueverat,
 Et inde micis pascebatur largiter.
 Dives post paullo factus; irasci incipit
 Serpenti, & vulnerat secure; tempore 5
 Ad pristinam interposito egestatem redit.
 Pro sorte varia serpentis postquam videt
 Fortunam mutari suam, blande petit
 Ignoscat ut peccanti; cui serpens ait, 10
 Te pœnitebit sceleris, usque dum mea
 Cicatrix clausa fuerit; at tamen optima
 Fide me posthac noli amicum credere.
 Redire tamen hac lege in gratiam volo,
 Securis namquam perfidæ si meminerim.
 Suspectus esse debet, qui laesit semel, 15
 Et caute semper integranda gratia.

FAB. XXXIV.

Aquila & milvus.

In ramo tristis federat cum milvo
 Aquila. Quid vultu te tam inæsto, milvus,
 Con-

Conspicio? quæro, dixit illa, coniugem
 Parem, nec invenire possum. Me accipe,
 Te multo qui sum fortior. Quid? an potes 5
 Ex raptò victum quærere? unguibus meis
 Struthiocamelum rapui prensum sapius.
 Inducta verbis aquila coniugem capit.
 Parvo post nuptias transactò tempore
 Aquila, abi, & prædam promissam mihi rape. 10
 Volans in altum, foricem immundissimum,
 Et longo milvus adfert putridum situ.
 Hæcne est polliciti, aquila dixit, fides tui?
 Cui milvus; ego, ut pervenirem nuptias
 Ad regias, nihil non posse me, fidem 15
 Dedissem, quamvis me nequire noverim.
 Qui se maiores cupidi quærunt coniuges,
 Dolent decepti se post iunctos vilibus.

FAB. XXXIV.

Aquila & milvus.

5

0

5

713 $\frac{9}{447}$

X 2355 186

VD 18

